De Nieuwsbode,
VERSCHIJNT OP DINGSDAG VAN IEDERE WEEK,
A. POTT, Uitgever.

VOORWAARDEN VAN INTEEKENING,
$ 2,00 per jaar, stiptelijk in vooruitbetaling.
☞ Twee nommers voor den afloop van het abonnement krijgt de inteekenaar eene waarschuwing. Die daaraan niet in tijds eenig gevolg geeft, wordt van de lijst geschrapt.

ADVERTENTIE-PRIJZEN.
Van 5 tot 10 regels, voor de eerste plaatsing - 1,00
Voor 5 regels of minder, dito, dito - - - - - - - 0,50
Voor elke volgende plaatsing - - - - - - - - - 0,25
Geboorte-, Huwelijks- en Doodberigten, ieder 0,25
(Zie ook het Engelsch aan de regterhand.)

Brieven en toezendingen franco aan A. Pott, Sheboygan, Wisconsin.

NIEUWSBODE.

Orgaan der Nederlanders in Noord Amerika.

9de JAARG. NO. 18. SHEBOYGAN, WISCONSIN, 1 JUNIJ 1858. GEHEEL NO. 434.

De Nieuwsbode,
IS PUBLISHED ON TUESDAY OF EACH WEEK BY
A. POTT, Proprietor.

Rates of Advertising.

	1w	2w	3w	4w	8w	3m	6m	9m	1y
1 sq	1 00	1 38	1 75	2	3	4	7	10	12
2 sqs	1 50	2 00	2 50	3	5	6	10	13	15
3 sqs	2 00	3 00	3 75	4½	6	8	12	15	18
4 sqs	2 50	3 50	4 50	5½	8	10	14	17	20
¼ col	3 00	4 00	5 00	6	9	12	17	21	25
⅓ col	4 00	5 50	7 00	8½	12	15	20	25	30
½ col	5 00	7 00	9 00	11	16	20	28	34	40
⅔ col	6 50	8 50	10½	12	20	25	35	43	55
¾ col	8 00	11	13½	15	24	30	40	50	60
1 col	10	14	17	19	30	38	52	65	70

A square is 1 inch or less of space, column width. Business Cards will be inserted 1 year at $1 ⅌ line. Advertisements will be kept in until forbidden.

Nieuwstijdingen.

NEDERLAND.

'S GRAVENHAGE, 28 April. De algemeene synode der Hervormde kerk heeft den Koning het volgende adres aangeboden:

"De algemeene synode der Nederl. Herv. kerk neemt de vrijheid, namens de Hervormde Kerk van Nederland, welke zij vertegenwoordigt, en op uitdrukkelijk verzoek van een aantal harer achtbaarste leden, met name van zulke die in de hoofdstad des rijks woonachtig zijn, zich eerbiedig tot uwen troon te wenden voor de duizenden onzer natuurgenooten, die nu nog in de West-Indische kolonien van onzen staat in slavernij zuchten.

"Vele eeuwen achtereen heeft de Christelijke kerk berust in het ontstaan van het kwaad der slavernij, welke de kerk, bij hare geboorte, in de burgerlijke maatschappij aanwezig vond. Doch in de laatste jaren vooral is zij tot de levendige en heldere bewustheid gekomen, dat nevens vele andere verkeerheden, door het Christendom gewraakt, ook dit erfdeel des ouden tijds, zoal niet met de letter der Heilige Schrift, dan toch met den geest des Christendoms in openlijken strijd is, en daar een schandmerk op drukt, waarvan zij zich hoe eer zoo liever moet reinigen.

"De beweging van het christelijk gezinde Engeland voor deze zaak uitgegaan heeft ook in andere landen, en nu ook in Nederland, navolging gewekt. Bijzondere personen hebben gedurig in adressen aan de Staten Generaal en aan Uwe Majesteit kreten tegen de slavernij doen opgaan; eene maatschappij tot hare afschaffing werkzaam, heeft zich gevormd; eene staatscommissie, door Uwe Majesteit samengeroepen, heeft een belangrijk rapport daarover aangeboden.

"Wij betuigen U. M. onzen eerbiedigen dank voor dit blijk van derzelver hooge belangstelling in deze gewigtige zaak.

"Doch tevens nemen wij de vrijheid, bij U. M. aan te dringen, dat, hoe moeijelijk de taak ook zij, om eene zoo groote verandering tot stand te brengen, evenwel de dag der bevrijding nu ook, zoo spoedig mogelijk, voor die ongelukkigen moge aanbreken. Wij nemen die vrijheid, daar de teederste belangen der menschheid en des Evangelies in dezen zijn betrokken. Immers het blijkt, dat de voortduring der slavernij een der voornaamste hinderpalen is om het Evangelie der vrijheid, heiligheid en zaligheid door de negers te doen aannemen.

"Wij mogen dus niet nalaten, bij de smeeking van velen, ook die der Hervormde Kerk te voegen, dat U. M. de noodige stappen doe, welke in den weg eener wijze bedachtzaamheid kunnen leiden tot wegneming van een kwaad, welks voortduring tot schande verstrekt van onze natie, wier bodem voor het nieuwere Europa de wieg en bakermat der burgerlijke en godsdienstige vrijheid is geweest, en dat U. M., het Hoofd van een Huis tot welks overleveringen sedert eeuwen de handhaving der vrijheid behoort, het werk Uwer Doorluchtige Voorouders voortzette, ook door de burgerlijke vrijheid, welke de Vader aller menschen voor de arme negers heeft bestemd, aan dezen in onze koloniën te schenken, ten einde hun ook eene nog betere kan worden geboden in Jezus Christus.

"Ook daartoe behoede, sterke en zegene U God de Allerhoogste, in wiens naam onze bede tot U komt, en aan wien wij U en Uw Huis steeds dankbaar en vurig opdragen."

— De ministers van financien en van binnenl. zaken hebben, in verband met de overwegingen omtrent het rijks en plaatselijk belastingstelsel, verlangd, dat door elk gemeentebestuur worde ingevuld een uitgewerkte staat van de in het jaar 1857 werkelijk geheven plaatselijke belastingen, zoodanig ingerigt, dat daaruit duidelijk blijke, welke de *zuivere* opbrengst der verschuldigde belastingen geweest is, en naar welke *maatstaven of tarieven* die zijn geheven. De gemeentebesturen zijn tevens uitgenoodigd, aan het hoofd van dien staat te vermelden de bevolking van de geheele gemeente en de bevolking van de kom of het geagglomereerd gedeelte.

— Bij gelegenheid dat thans de betrekking van organist bij de groote kerk te Haarlem vakant komt, deelt men mede, dat dit speeltuig sedert 1738 (het jaar der inwijding) slechts door 3 opvolgende organisten is bespeeld.

AMSTERDAM, 28 April. Het prov. geregtshof in Noord-Holland heeft gisteren, in hooger beroep, uitspraak gedaan in de zaak van den uitgever *P. van Cleef*, te Hilversum, beklaagd van *nadruk* van de gedichten van *Tollens*. Het hof heeft geoordeeld dat omtrent *onderscheidene* geincrimineerde stukken bij den apellant gebleken is aanwezig te zijn goede trouw, doch niet omtrent *alle*; dat, wat de hier bedoelde gedichten betreft, het kopijregt is gebleven bij den auteur; dat hier geene aanleiding bestaat tot schorsing, op grond van art. 6 wetboek van strafv., enz. Het hof heeft dien ten gevolge den appellant schuldig verklaard aan nadruk en veroordeeld, evenals bij het vonnis in eersten aanleg, tot eene boete van *f* 300 ten behoeve van de armen van Hilversum, verbeurdverklaring van alle ongedebiteerde exemplaren ten voordeele van den oorspronkelijken eigenaar, en tot betaling aan dezen eigenaar van *f* 3120; zijnde deze som minder dan bij het vonnis der regtbank was uitgesproken. De vordering der civiele partij tot publicatie is ontzegd.

AMSTERDAM, 30 April. Het prov. geregtshof van Noordholland heeft zich Dingsdag en Woensdag bezig gehouden met de behandeling der zaak van *H. Bulder*, scheepsgezagvoerder, *J. T. Vegter* en *P. Stoter*, matrozen, beschuldigd van op den 21sten Augustus 1856 op het kofschip *Albertina*, den zeeman *Sjoerd Bolt*, van Ylst, over boord te hebben geworpen, en toen deze zich nog aan het want wilde vastklemmen, hem met den voet te hebben toegebragt, zoodat hij in de golven is omgekomen. De drie beschuldigden ontkenden de misdaad te hebben gepleegd. Het O. M. eischte dat de eerste beschuldigde vrijgesproken van doodslag, als niet voldoende bewezen, maar schuldig verklaard zou worden aan het moedwillig en met voorbedachten rade toebrengen van slagen en stooten, en veroordeeling tot 5 jaren tuchthuisstraf en *f* 100 boete, en schuldigverklaring der beide andere beschuldigden aan doodslag met voorbedachten rade en aan het moedwillig en met voorbedachten rade toebrengen van slagen en stooten, en veroordeeling tot de straffe des doods en *f* 100 boete. De verdediging werd door mr. *L. H. Kuhn* voorgedragen.

Het hof heeft heden uitspraak in deze zaak gedaan, en alle drie beschuldigden vrijgesproken en hunne onmiddellijke invrijheidstelling bevolen.

MAASTRICHT, 28 April. Heden morgen is alhier het doodvonnis voltrokken aan *P. J. Geurts*, door het prov. geregtshof in Limburg schuldig verklaard aan verkrachting, opgevolgd door doodslag, beide onder de afschuwelijkste omstandigheden gepleegd. Gisteren avond was hem door den procureur-generaal aangekondigd, dat zijn verzoek om gratie was afgewezen. Bij het ontvangen dezer mededeeling sprongen de tranen hem in de oogen en uitte hij deze woorden: "Ik heb den dood verdiend, maar ik ween om mijne misdaad, waarover ik het diepst berouw gevoel." De veroordeelde, nog slechts 22 jaren oud, werd, vergezeld van een geestelijke, door een piket dragonders naar de strafplaats geleid.

De teregtstelling liet een treurigen indruk achter bij de groote menigte, die daarbij tegenwoordig was, doch men begreep, dat zoo de doodstraf nog moet worden toegepast, dan zeker in dit geval, waarin zich nog deze hartverscheurende omstandigheid opdeed, dat het slagtoffer van den misdadiger was het eenige kind van zijnen meester en de moeder van het omgebragte meisje waanzinnig is geworden.

Sedert meer dan veertien dagen maakte deze executie het onderwerp uit van aller gesprekken. Voor het eerst is binnen Maastricht de doodstraf ten uitvoer gelegd, door den veroordeelde met eenen strop om den hals aan eene galg vast te maken en een luik onder zijne voeten te doen wegvallen. Vroeger geschiedde dit in Limburg door middel der guillotine, welke straf het laatst werd uitgevoerd in het jaar 1829.

— Door den raad der stad Leiden is besloten, zich tegen het arrest van het prov. geregtshof in Noord-Holland, betrekkelijk de zaak van de Haarlemmermeer, in cassatie te voorzien, zoodat de hooge raad alsnu geroepen zal worden, om in die belangrijke zaak uitspraak te doen.

ZWOLLE, 30 April. Een geweldige brand heeft in den vorigen nacht den houtzaagmolen van de firma *Eindhoven en Zoon* alhier in de asch gelegd. De fraaije fabrijk met eene stoommachine van circa dertig paardenkracht was nog niet langer dan een half jaar in werking.

— Voor eenige dagen stortte zich te Bergen op-Zoom een welgekleed heer, van ongeveer 70 jaren, in de nabijheid der stad van de stoomboot, waarmede hij van Antwerpen was gekomen, in de Schelde, doch werd door spoedig aangebragte hulp gered. Hij was te Namen, in Belgie, woonachtig.

— Men schrijft uit Maastricht van den 26 dezer, dat de aldaar toen nog niet plaats gehad hebbende, maar door oud en jong steeds druk besproken executie van *P. J. Geurs* er aanleiding had gegeven tot het volgende voorval. Twee jonge knapen, uit de straat St. Antoine, speelden, zoo als zij het noemden, galgje. Een hunner had een touw getrokken door een ring, die aan een muur was vastgehecht en die strekte, om daaraan paarden vast te binden. Vervolgens sloeg hij het koord om den hals van zijn makker, die verlof gaf hem op te hijschen. De kleine onvoorzigtige deed het werkelijk, maar toen hij ontwaarde, dat het gelaat van zijn makker geheel blaauw werd, zette hij het op een loopen en riep om hulp. Gelukkig werd het door een schoenmaker, die voor zijn venster werkte, gezien. Deze schoot toe en kon nog even bij tijds het koord doorsnijden.

— Men schrijft ons uit *Bergen-op-Zoom*, d.d. 30 April:

Gisteren namiddag, omstreeks 1 uur kwam hier onverwachts een onweder uit het zuiden op, vergezeld van eenige zware donderslagen en hevige bliksemstralen. Hiermede ging echter tevens een hoos gepaard, die, behalve dat zij eenige weinig beduidende schade in de stad aanrigtte, in de nabijheid eene mosselschuit op de Schelde omrukte, met dat ongelukkig gevolg, dat de beide zich daarop bevindende personen in het water geraakten. Een van hen werd door den schipper *Smout* gered, doch de andere, een man van 70 jaren, te Woensdrecht te huis behoorende, vond zijn dood in de golven.

Te Arnhem werd dienzelfden dag eene schuit, waarop zich drie personen bevonden, en die zich juist ter hoogte van de Sabelspoort op den Rijn bevond, door den stormwind overvallen en is gezonken. De opvarenden zijn gelukkig gered. Overigens heeft de wind in de stad geene belangrijke schade aangerigt. Te *Zutphen* woedde deze storm hevig. Te *Almelo* heeft de storm een ontzettend en majestueus schouwspel opgeleverd, zoo als slechts weinigen zich konden herinneren. Na eenige oogenblikken van schijnbare kalmte, brak de orkaan uit het zuidwesten los, alles voor zich heen wegzweepende, terwijl verbazende stofkolommen hemelhoog werden voortgejaagd. — Te *Antwerpen* werden door eene windhoos verscheidene personen in de straten omvergeworpen. Op de plaats, waar de waschvrouwen en de burgerhuismoeders gewoon zijn te wasschen en te bleeken, had een tragisch-komisch voorval plaats. Terwijl een twintigtal dier vrouwen daar stonden te kouten, rukte de wind plotseling al het waschgoed weg, verspreidde het in alle rigtingen en wierp het deels in het water der vestingwerken, deels in de naburige tuinen neder.

— Door den gemeenteraad te *Delft* is besloten, ter gelegenheid der paardemarkt, welke er op 2 Junij e. k. zal worden gehouden, tevens eene luisterrijke harddraverij te doen plaats hebben.

— De vangst van elft heeft aan het Kralingsche-veer eene zeldzame uitgebreidheid gekregen, daar op de markten van Maandag en Dingsdag waren aangevoerd circa 14,000 stuks, behalve nog een groot aantal dat op de markten te Rotterdam en elders is afgeslagen.

— Men schrijft uit Echteld, d. d. 27 April, aan de *Tielsche Courant*: Men heeft op IJzendoorn, bij het graven der fondamenten voor de nieuwe predikants-woning, welke, men weet niet met welk doel, bijna op het kerkhof wordt gezet, eene menigte doodsbeenderen opgedolven, welke dadelijk door een jongen voor 12 cent gekocht, en, zoo als men zegt, voor een gulden aan een Jood te Tiel zijn afgeleverd. Men kan dus berekenen, wat men, dood zijnde, zoo al waard is; maar er blijkt ook uit, dat zelfs de Mahomedaan meer eerbied voor stoffelijke overblijfsels heeft, dan *beschaafde* Christenen; want de oorlog op Java, welke een millioen zielen en 100 millioen gulden kostte, ontstond door het leggen van een weg over de graven der voorouders van *Diepo Negoro*, en niet verre van Batavia vermoordde men eene geheele familie, uit wraak over het *verplaatsen* der laatste rustplaats van eenige slaven.

GRONINGEN, 29 April. Worden er van tijd tot tijd uit verschillende plaatsen onderscheidene, ja soms ver uiteenloopende berigten omtrent den stand der graangewassen in deze provincie medegedeeld,—over het algemeen kan men deselve gewis niet ongunstig noemen.

De wintergranen staan vrij goed; meest alle zijn den winter beter ontkomen, dan men voor eenige weken dacht. Koolzaad is er niet veel. De stukken echter die vóór den winter goed waren, zijn meest alle goed gebleven. Dit is vooral het geval met de zoogenaamde boonerapen (het koolzaad dat verleden jaar in rijen tusschen de boonen is gezaaid) Weit, gerst en rogge staan er goed voor; behalve sommige stukken, die nog al vrij wat van de muizen hebben geleden.

En wat de zomergranen betreft, ook daaromtrent ontvangt men aanvankelijk gunstige berigten. Er is meer dan gewoonlijk gezaaid en zulks niet alleen omdat menig stuk koolzaad moest worden omgeploegd, maar vooral ook omdat de klaver in den vorigen winter niet was aangeslagen. Het mooije voorjaar kwam den landman dan ook wel te stade. De zaaijing is nu nagenoeg afgeloopen, en hier en daar ziet men de granen ook al opkomen. Er werd echter naar regen verlangd; vooral ook dewijl men vreesde dat ze ongelijkmatig zouden opkomen. Het is daarom te wenschen, dat de milde regen, die heden middag is gevallen nog eenigen tijd moge aanhouden. Die regen was inzonderheid wenschelijk ten opzigte van de groenlanden. Door het aanhoudende schrale weêr waren ze nog dor en doodsch. Enkele landbouwers had den reeds, door den nood gedwongen, hun vee er in gejaagd, ofschoon er nog maar een enkel spruitje te vinden was. Komt er nu na den regen ook warmte, dan zal, wegens de vruchtbaarheid van den grond binnen weinige dagen menige klagte ook te dezen opzigte verstommen.

— Als een bewijs van vlugheid en sterkte des ligchaams kan gemeld worden, dat de 82jarige grijsaard JAKOB MENNES VENEMA, van beroep spekslager te Niekerk (Westerkwartier), sedert primo November 1857 tot den laatsten Maart 1858 heeft geslagt: 99 zwijnen, 9 vette koeijen, 28 stieren, 7 vaarzen, 14 kalveren, 21 schapen en 13 lammeren.—Thans, nu de slagttijd voorbij is, heeft hij, naar oude gewoonte, zijn slagtmes met spade en snoeimes verwisseld en is alzoo gemetamorphoseerd in eenen tuinman. Als om strijd bestormen zijne dorpsgenooten hem de woning, opdat ze hem in 't werk mogen bekomen. Ieder burger verlangt hem in zijn werk, om reden de oude heer *beter* werkt en zelfs *meer* verrigt, dan menig arbeider in de kracht zijns levens.

GRONINGEN, 4 Mei. Den 28sten April reed een landbouwer te Beerta langs het dorp, toen een rad van den wagen liep; de wagen viel en de paarden schrurden zich van denzelven los. Deze holden langs den weg, de knuppels achter zich aansleepende. Ongelukkig liep juist een kind van G. Noon den weg over, en ofschoon de paarden het ontweken, troffen de knuppels het kind zoodanig aan het hoofd, dat het waarschijnlijk thans reeds den geest gegeven heeft.

— Het Belgische dagblad *l'Independance* is voor den tijd van eene maand in Frankrijk verboden. De voortdurende berigten, in dat blad voorkomende, omtrent een op handen zijnde wijziging van het Fransche ministerie, zouden tot dien maatregel aanleiding hebben gegeven.

— In Brussel bestaat eene aanzienlijke fabrijk van glacé-handschoenen van den heer HEOLE, welke de ruwe geitevellen uit Duitschland, Oostenrijk, Hongarije in groote menigte trekt, looit, verwt en glanst, met behulp van machinen snijdt, en evenzeer door machinen laat naaijen. Dagelijks worden op deze wijze 80—90, maandelijks 2700 dozijn handschoenen vervaardigd, die naar Amerika, Engeland en Frankrijk, als Parijsch fabrikaat, verzonden worden. De fabrijk houdt 1800 arbeiders in het werk, wier verdienste dagelijks per hoofd 2½—6 francs bedragen.

Zou men in ons land dien tak van nijverheid niet even goed kunnen beoefenen? vraagt het *Tijdschr. v. Landhuish.*, waaraan wij bovenstaande ontleenen. *Gron. Ct.*

— De *Utr. Ct.* deelt een uitvoerig betoog mede over den financiëlen toestand van ons land. Het blad erkent, dat de uitkomsten van 's rijks geldelijke administratie in de laatste jaren verbazend zijn geweest. Behalve de groote sommen reeds aan amortisatie besteed, wijst het dienstjaar 1857 nog een batig saldo aan van ruim 21 millioen gulden.

Op deze schitterende bladzijde van onze financiële geschiedenis zal evenwel, volgens dat blad, eene donkere volgen. Tot staving van dit gevoelen wordt bijgebragt, dat de hooge cijfers der koloniale baten (die over 1856 de som van 41 millioen bedragen) hoofdzakelijk een gevolg waren van de dure prijzen der koffij en suiker, die, door de Nederlandsche Handelmaatschappij aangevoerd, op de groote voor- en najaarsveilingen te Amsterdam en Rotterdam voor rekening der regering verkocht worden om in de behoeften van een groot deel van Europa te voorzien.

In het afgeloopen jaar evenwel zijn die prijzen begonnen te dalen; op de najaarsveilingen der koffij werden 200,000 balen opgehouden, en op de jongste koffijveiling van den 15den April werd wel de geheele aanvoer van 500,000 balen opgeruimd, maar bragt deze gemiddeld 12½ cent per oud pond minder op dan vroeger. En aangezien de baal 125 pond weegt, geeft dit een verschil van *f* 14 à *f* 15 per baal, 't welk over de verkochte hoeveelheid eene mindere opbrengst van ongeveer 7 millioen gulden aantoont. Ook de suikerveilingen zullen waarschijnlijk een veel kleiner cijfer dan in het vorige jaar aanwijzen.

Zullen alzoo de O. Indische baten over het loopende jaar vele millioenen minder afwerpen dan in het vorige jaar, er bestaat ook alle vrees dat de prijzen nog verder zullen achteruitgaan. Mogt die vrees bewaarheid worden, dan zal het vrij wat meer moeite kosten eene goede orde in 's rijks geldmiddelen voor de toekomst te handhaven, dan dit in de laatste jaren het geval was.

Met het oog op deze minder gunstige tijden, verheugt de *Utr. Ct.* zich, dat het beheer van 's rijks geldmiddelen aan de handen van een zoo bekwamen financier als de heer VAN BOSSE is toevertrouwd, die de staatsbegrooting niet zal willen afhankelijk maken van de onzekere baten der koloniën.

— De *Oldambster Ct.* vernoemt dat het plan bestaat om een kanaal te graven tusschen Nieuwe Pekela en Onstwedde, niet alleen met het doel om de communicatie tusschen beide plaatsen te bevorderen, maar om tevens eene aanmerkelijke diepte veen aldaar aan snede te brengen.

ENGELAND.

Als een gevolg van de door sir *James Brooke* dezer dagen te Manchester uitgesproken redevoering, is in die stad besloten eene petitie tot het Parlement te rigten, waarbij wordt aangedrongen op het treffen van schikkingen met sir *James Brooke*, betreffende den afstand van zijne regten in Serawak en ter verzekering van het Engelsche overwigt in dat gebied. Deze petitie is reeds geteekend door den mayor van Manchester en verscheidene van de voornaamste handelaren en fabrikanten.

De handelwijze van genoemden gelukszoeker begint thans in Nederland nog al de aandacht te trekken. De *N. Rott. Ct.* drukt zijne vreugde uit dat de regeling, blijkens de verzekeringen van den minister van kolonien, voornemens is zich krachtig te laten gelden tot wering van allen vreemden invloed in onze buiten-bezittingen in O.-Indie. "Indien men, zegt dat blad, zooals dezer dagen nog uit de redevoering van sir *James Brooke* is gebleken, in Engeland openlijk durft zeggen, dat de natie den afstand van het schoone Java, als een gevolg van onkunde betreurt, en in de *Times* van de onophoudelijke kuiperijen der Nederlanders ziet spreken, ten einde de Engelschen geheel en al van den Indischen archipel uit te sluiten, om welke te verijdelen, men daar een vast punt wenscht te bezitten, dan is het hoog tijd, dat wij waken tegen iederen Engelschen invloed, tegen handelingen als die van sir *James Brooke* op Borneo, die nu reeds gevorderd zijn tot het voorstel van een beschermheerschap van Engeland, met bepaling, dat het op zekere voorwaarden het land in bezit kan nemen, als zijne belangen dit vorderen. Wat op de Kokos-eilanden door de Engelschen is geschied en te Siak op Sumatra werd beraamd, ligt een ieder nog versch in het geheugen; het waren de gevolgen van onze zwakheid en vreesachtigheid. Wij verblijden ons dus zeer, dat eindelijk een minister van kolonien is opgetreden, die verklaard heeft zich krachtiger te zullen laten gelden. Alle botsingen worden het best voorgekomen, door iedere inbreuk op ons regt, dadelijk bij de eerste beginselen te stuiten. Geeft men de minste aanmatiging toe, dan worden daaruit later regten afgeleid, die vooral tegenover magtigen, moeijelijk te betwisten zijn. In het bijzonder is dit in Engeland het geval, waar de publieke opinie ieder *fait accompli*, waarin zij voordeel voor zich ziet, gewoonlijk als een regt beschouwt, welks handhaving zij eischt, zonder zich er over te bekommeren of tot het volbrengen van het feit wel eenig regt bestond."

— Een paar verkeerde letters in eene telegrafische depeche sloegen voor een paar dagen een aantal dappere Engelsche soldaten, die in Indie streden, dood. Volgens eene verbeterde depeche zijn de dooden wederom opgestaan. Namelijk: in een telegram, door den *Times* gepubliceerd, staat, dat het door den overste *Milman* gekommandeerde detachement van het 57ste regement te Azimghoor neêrgesabeld (*cut up*) was. Maar de correspondent te Malta van dat blad heeft een anderen telegram gezonden, die berigt, dat de troepen van genoemden overste in die vesting ingesloten (*shut up*), maar niet neêrgesabeld zijn.

— Te Rothes beviel in de vorige week zekere vrouw *Elspet Gordon* van vijf welgeschapen kinderen, twee doodgeboren meisjes en drie jongens, welke laatste tot den volgenden morgen in het leven bleven. De moeder blijft bijzonder wel.

— Volgens berigten van de Kaap de Goede Hoop tot den 22sten Maart, duchtte men vijandelijkheden tusschen de boeren uit den Oranje-Vrijstaat en het Kaffer-opperhoofd *Moshesh*, naar aanleiding van de grenskwestie. De zendeling *J. Wilson* was in het Kafferland vermoord, en ook in het Kaapland achtte men zich niet veilig, daar de Kaffers binnen 100 mijlen van de hoofdstad verscheidene moorden bedreven hadden.

— Volgens een Dublinsch blad, is aan sir *Colin Campbell* de waardigheid van pair aangeboden, welke door hem echter van de hand is gewezen. Als een hartstogtelijk soldaat, geeft hij, volgens hetzelfde blad, niet veel om een zetel in het Hoogerhuis; doch de hoogste militaire waardigheid, de veldmaarschalksstaf, wordt zeer door hem gewenscht. Dat hij dien verdiend heeft, wordt door niemand betwist, en dat hij dien nog niet bekomen heeft, moet alleen aan financiele overwegingen van de O. I. compagnie toegeschreven worden. Het jaargeld, dat een veldmaarschalk in Indie geniet, bedraagt namelijk niet veel minder dan 30,000 p. st. en aan sir *Colin Campbell* is de vraag gedaan, of hij de waardigheid van maarschalk bereid is aan te nemen, en zich tevens met het tractement van een generaal wil te vreden stellen. Dergelijke schikkingen zijn bij het Engelsche leger niet ongewoon. Zoo genoot ook lord *Hardinge* het tractement van een generaal, toen hij reeds veldmaarschalk was.

— Van de Kaap de Goede Hoop wordt onder dagteekening van den 5den Maart het volgende medegedeeld: "De reede ligt vol Engelsche en Amerikaansche schepen met troepen voor Indie en China. In de Simonsbaai lagen er tien Russische oorlogschepen, waarvan twee met troepen, een Amerik. oorlogstoomschip, *de Powhattan*; een Fransch, de *Gironde*, met 500 man troepen, allen naar China. Twee Holl. koopvaardijschepen, komende van Macao, ieder met 250 Chinezen aan boord, waren bestemd naar Suriname; de beide kapiteins waren zeer tevreden over het gehouden gedrag der aan boord zijnde Chinezen gedurende de geheele reis. Het Kaapsche parlement hield zich bezig met binnenlandsche verbeteringen. De boeren aan de Oranjerivier waren in twist met het Bechuana-opperhoofd *Moshesh*. De Kaffers waren genoegzaam geheel verdwenen. Het opperhoofd vlugtte over de Basheo-rivier en verscheidene Kaffers waren gevangen genomen. In de Kaapstad waren eenige moorden gepleegd door Kaffers, die als dienstboden in de kolonie leefden. Onder de slagtoffers behoort de Engelsche geestelijke, de heer *Wilson*.

CHINA.

Uit Hongkong wordt van den 15den Maart gemeld, dat *Pih-Kwei* (de gewezen gouverneur van Canton, die na de vermeestering dezer stad door de Engelsche en Fransche bevelhebbers met het bestuur in dezelve, onder toezigt van Engelsche en Fransche officieren belast is), nadat den 4den dier maand een keizerlijk schrijven van den Chineeschen Keizer te Canton ontvangen waarin o. a. het bedrag van den gewezen Onderkoning, *Yeh* ten aanzien van "de barbaren" sterk afgekeurd en hij van zijn post ontzet werd, — den wensch te kennen heeft gegeven om met de vertegenwoordigers der vreemde mogendheden in onderhandeling te treden, maar dat aan deze uitnoodiging niet dadelijk voldaan heeft kunnen worden, omdat de Engelsche gemagtigde, lord *Elgin*, den 3den Maart zich naar eene der noordelijke havens had begeven. De Fransche gemagtigde, baron *Gros*, bevond zich, met den Engelschen en den Franschen admiraal, te Hongkong. Waar de Russische en de Amerikaansche gemagtigden zich ophielden, was niet bekend.

— De berigten uit Hongkong, welke vooruitzigt op eene goede regeling der betrekkingen tusschen China en de buitenlandsche mogendheden geven, worden door eene mededeeling van den Franschen *Moniteur* bevestigd.

Men zal zich herinneren, dat de gevolmagtigden van Frankrijk en Engeland, na de inneming van Canton waren overeengekomen, om bij het hof van Peking de nota's in te zenden, waarin zij de grieven hunner gouvernementen hadden opengelegd. Aan de heeren *de Contades* en *Oliphant*, leden, de een van de Fransche, de ander van de Britsche legatie, was de last opgedragen om deze depêches aan den provincialen gouverneur te Shanghai, ter verdere opzending naar den eersten minister des keizers, te gaan ter hand stellen.

Daar echter genoemde gouverneur bij de aankomst der secretarissen den 20sten Februarij niet te Shanghai aanwezig was, maar naar den Onderkoning te Sou-Tchou-Fou was vertrokken, begrepen zij thans derwaarts te moeten gaan, omdat het overbrengen der depêches geen uitstel kon lijden. Die stad is de hoofdstad der rijkste provincie, de verblijfplaats der eerste ambtenaren, en bevolkt door 2½ à 3 millioen inwoners. Daardoor is zij in dagelijksche communicatie met Peking. De secretarissen gingen dan met de Fransche, Engelsche en N. Amerikaansche consuls en hunne tolken naar Sou-Tchou-Fou op weg, waartoe zij zich op Chineesche vaartuigen inscheepten. — Den 26sten kwam men voor de poorten der stad, die na eenige woordenwisseling met de Chineesche schuitenvoerders werden geopend. Eene ontzaggelijke menigte kwam van alle zijden spoedig opzetten, om de Europeanen te zien; de Chinezen zagen wonderbaarlijk op, maar hunne nieuwsgierigheid bleef eerbiedig en kalm; men hoorde geen kreet of aanmerking. De Onderkoning liet weldra zeggen, dat hij de gezanten op zijn paleis zou ontvangen. Door eene dubbele rei gapende Chinezen werd men daarheen in draagstoelen geleid.

De ontvangst was allervriendschappelijkst. Na de gewone pligtplegingen, werden de depeches overhandigd. De Onderkoning las de aan hem gerigte, terwijl de achter hem staande beambten, over zijne schouders heen ziende, mede lazen. Hij zeide, de stukken dadelijk te zullen opzenden naar Peking, dat een 14 dagen zou vorderen. De Onderkoning vroeg naar den toestand van Canton, naar *Yeh*, en of de laatste niet ter dood zou gebragt worden. Men gaf hem omtrent alles bevredigende inlichtingen. Na verder eenige ververschingen te hebben gebruikt, keerde men met dezelfde eerbewijzen als bij de aankomst terug. De Onderkoning drukte de afgevaardigden herhaaldelijk de hand, en beloofde den volgenden dag een tegenbezoek op het stadhuis aan de afgevaardigden te zullen brengen, 't geen werkelijk met de betuigingen van de meeste welwillendheid geschiedde. Bij dat bezoek was ook tegenwoordig de gouverneur van Shanghai, die op het berigt van de komst aldaar van een gezantschap, dadelijk naar zijne verblijfplaats was gereisd, maar op weg de afgevaardigden gemist hebbende, hen weder te Sou-Tchou-Fou kwam begroeten. Den 27sten Feb. was men weder naar Shanghai geruggekeerd.

Alle berigten uit China bevestigen overigens de onherroepelijke ongenade van *Yeh*, den onderkoning van Canton. De Engelsche bladen deelen den woordelijken inhoud mede van het keizerlijke edict, in dato den 29sten Januarij, waarbij die ongenade wordt aangekondigd, op grond der rapporten van den Tartaarschen generaal en den gouverneur *Pek-Kwei*, aan wien de gezamenlijke Europesche gemagtigden het voorloopig bestuur over Canton hebben toevertrouwd. Het genoemd edict is vervat in termen die ten opzigte van *Yeh* zeker niet strenger konden zijn. Hij wordt daarin beschuldigd, dat hij "de barbaren" niet heeft weten terug te slaan, en ook niet met hen heeft weten te onderhandelen; maar hen zelfs daardoor het voorwendsel heeft gegeven, waarop zij thans de inneming van Canton trachten te verdedigen. "Zoo heeft *Yeh* gehandeld", luidt het keizerlijk edict; "hij was verwaand, eigenzinnig, verdorven, zorgeloos en ten aanzien zijner verpligtingen als keizerlijk commissaris hoogst nalatig; om die reden moet hij onverwijld worden afgezet." Wat den Tartaarschen generaal en den gouverneur *Pek-Kwei* betreft, die door den Onderkoning in de leiding der zaken niet geraadpleegd waren, omtrent deze heeft de Keizer zich meer toegevend betoond en beiden eenvoudig naar het strafgerigt verwezen.

EGYPTE.

Het aantal buitenlanders neemt in Egypte zoo zeer toe, en daaronder zijn zoo vele verdachte personen, dat de regering er noodig acht de vreemdelingen, die te Alexandrie of Cairo komen, aan een bepaald toezigt van de politie te onderwerpen. Eene daartoe strekkende verordening is dezer dagen van wege den Onderkoning uitgevaardigd.

— Onlangs is gemeld, dat de Onderkoning van Egypte, omdat hij in eenen brief de doorgraving der landengte van Suez had aanbevolen, van wege de Porte berispt was met aanmaning om zijnen ijver voor dat plan te matigen. De Parijsche *Constitutionnel* verklaart dat berigt voor een verzinsel, en voegt er bij, dat er geen brief van die strekking door den Onderkoning geschreven is.

TURKIJE.

Uit Konstantinopel is de niet onbelangrijke tijding ontvangen, dat de Porte besloten heeft, ook de Christelijke bevolking tot de krijgsdienst toe te laten. — Hierdoor wordt aan den algemeenen wensch der Christenen te gemoet gekomen. Men voegt er bij, dat de uit Christelijke elementen zamengestelde regementen bij voorbeeld in Azië, namelijk uitsluitend Muzelmansche provinciën, zullen gebezigd worden.

— Tusschen Griekenland en Turkije is een ernstig geschil ontstaan. De Turksche consul op het Grieksche eiland Syra had zich in een regtsgeding tusschen twee onderdanen der Porte de jurisdictie aangematigd, vonnis wijzen had het Grieksche hof van appel verworpen. Op eens kreeg de Turksche gezant *Halil*-bey uit Konstantinopel het bevel, aan de Grieksche regering mede te deelen, dat de Porte aandrong op de jurisdictie van hare consuls en dat zij de handelsverbindtenissen met Griekenland zoude afbreken, wanneer niet binnen vier weken aan het verlangen der Porte werd voldaan. De Grieksche regering antwoordde hierop terstond in een scherpen toon, dat zij aan de Turksche consuls niet meer regten kon verleenen dan aan die der overige mogendheden; dat zij het afbreken der handelsverbindtenissen zou betreuren, maar tot zulk eenen stap niet de minste aanleiding had gegeven. *Halil*-bey schijnt geene vriendschapsbreuk te wenschen en heeft te Konstantinopel op eene verzoening aangedrongen.

Wat hiervan worden zal, moet weldra blijken. Intusschen liet de Grieksche dagbladpers, volgens de laatste berigten, zich in een zeer vijandigen zin tegen Turkije uit. Griekenland zou zich, naar luid dier bladen, gaarne eene vredebreuk met Turkije getroosten en, aan het jaar 1821 gedachtig, bereid zijn den toegeworpen handschoen op te rapen.

DUITSCHLAND.

Frankenstein, eene der goed gebouwde steden van Silezië met 535 woonhuizen en 5660 inwoners, is in den nacht van den 24sten bijna geheel eene prooi der vlammen geworden. 400 huizen met inbegrip der openbare gebouwen, het raadhuis en de beide kerken zijn afgebrand en vernield. Ongeveer 5000 menschen moeten zonder huisvesting zijn geraakt. Maar wat bij deze ramp nog het meest te betreuren valt, is het verlies aan menschenlevens. Een aantal inwoners hadden, bij het woeden der vlammen eene schuilplaats gezocht in het raadhuis, meenende hier tegen het vernielende element beveiligd te zijn. — Doch het vuur kwam nader, tastte het huis aan en de daarin gevlugten vonden den dood in de vlammen.— 15 verkoolde lijken zijn reeds uit de puinhoopen opgehaald; men vermist nog 22 personen.

De Prins van Pruissen heeft den 4den in een bijzonder gehoor ontvangen den Nederlandschen gezant baron *Schimmelpenninck van der Oye*, die hem de versierselen overhandigde van de nieuw ingestelde Nassausche Huisorde van den *Gouden Leeuw*, door den Koning der Nederlanden in gemeenschap met den hertog van Nassau aan den Koning van Pruissen en aan Z. K. H. geschonken.

— Even als in andere Staten, trekt in Pruissen het treurig lot der landverhuizers naar Brazilië, de aandacht der regering en vertenwoordiging. Het ministeriëel orgaan heeft onderscheidene hoofdartikelen over dit onderwerp medegedeeld en voornamelijk aangedrongen op het benoemen van eene internationale commissie, ten einde de mishandelingen waaraan de Duitsche landverhuizers in Brazilië blootstaan, te doen ophouden.

(Ook uit Nederland gaan dezer dagen verschillende personen derwaarts, om aldaar als slaven aan hunne meesters te worden overgeleverd. Een buitenlander heeft in Brazilië een contract aangegaan tot de levering van een aantal blanken, voor welke leverantie aanzienlijke sommen zijn besteed; van daar dat de voorwaarden voor de landverhuizers zoo voordeelig gesteld zijn, 't geen gevoegd bij zeer vele schoone beloften, vele ongelukkigen tot de noodlottige reis doet besluiten. Het Sardinisch regeringsorgaan deelde dezer dagen eene ernstige waarschuwing aan de bevolking mede, om zich niet door de wervers te laten misleiden, want dat de berigten van vroeger vertrokken landverhuizers boven alle beschrijving treurig zijn.)

— De marktpolitie van Berlijn heeft thans de zangvogels onder hare bescherming genomen. Alle eijeren van deze vogels, die in den laatsten tijd door vogelverkoopers werden te koop geboden, zijn in beslag genomen. Ook jonge zangvogels zullen, zoo zegt men voortaan niet meer op de markt als koopwaar worden toegelaten.

— Uit Dusseldorf wordt van den 3den geschreven, dat sinds lang in die stad zulk een feest niet is gevierd, als op den avond van dien dag, toen daar de pas gehuwde Koningin van Portugal haren intogt deed. Den geheelen dag had men zich met het versieren van de voornaamste gebouwen der stad, en met de toebereidselen der illuminatie bezig gehouden. — Eindelijk op slag van achten, werd het sein tot de illuminatie door een kanonschot gegeven, en omstreeks negen uur naderde de stoet. Onder luid vreugdegejuich verscheen Koningin *Stephanie*, omgeven door hare doorluchtige verwanten; zij nam plaats in een met zes paarden bespannen rijtuig. — De hertog van Brabant, de graaf van Vlaanderen en de gezanten van Pruissen en Portugal zullen H. M. aan de Belgische grenzen ontvangen en H. D. zal te Ostende in het koninklijk paleis vernachten.

— In het vorstendom Waldeck, een bijna geheel Luthersche staat, wil de regering door den sterken arm der politie de onverdraagzaamheid der kerk te hulp komen. Dezer dagen heeft het consistorie van dat vorstendom aan de overheden der districten den last gegeven, om alle personen welke onwettige kinderen hebben, en zich niet op den bepaalden tijd aan de kerkelijke straf onderwerpen, alsmede allen die aan eene dagvaarding van de geestelijke regtbank niet beantwoorden, door de middelen, welke aan die overheden ten dienste staan, namelijk de gensdarmerie voor de geestelijkheid te doen leiden.

— Te Waldheim in Saksen heeft zich het zeldzaam geval opgedaan dat een gevangene ontslagen is, na niet minder dan eene halve eeuw gekerkerd te zijn geweest. Nu vijftig jaren geleden werd namelijk een inwoner van Leutersdorf als hoofd eener beruchte roovers bende tot levenslange opsluiting veroordeeld, en ontving nu onlangs pardon, waarna hij, met 200 daalders, welke hij door zijnen arbeid in de gevangenis had overgewonnen, in goeden welstand naar zijne geboorteplaats terugkeerde.

ITALIE.

— In het Fransche dagblad *la Presse* wordt het volgende berigt betreffende de staatkundige gevangenen in Napels, uit officiele stukken medegedeeld. Van 1850 tot 1856 zijn 12,721 personen wegens staatkundige vergrijpen aangehouden. Daar zij noch in hechtenis genomen, noch vrijgesproken zijn, bevinden zij zich in den onaangenamen toestand, om elk oogenblik van hunne vrijheid beroofd te kunnen worden.

Gedurende datzelfde tijdvak is aan 2639 veroordeelden gratie geschonken, 656 hebben vermindering van straf erlangd. Voegt men hierbij de personen die geen gratie hebben gekregen, benevens de Siciliaansche gevangenen, waaromtrent geene officiele opgave wat hun getal betreft is gedaan, dan klimt het aantal politieke gevangenen tot meer dan 20,000 personen.

— Uit Rome wordt gemeld, dat een groot aantal personen, die zich schuldig gemaakt hebben aan [illegible] tegen de paters Jezuiten bij gelegenheid van den kerkroof voor weinige dagen te Velletri gepleegd, zijn gevangen genomen. Een [illegible] tal dier personen zijn [illegible] gebragt. Het zijn de hoofden van het gepeupel, die de Jezuiten heeft mishandeld en hunne [illegible] heeft verbrijzeld.

— De Engelsche regering heeft nu, door admiraal *Lyons*, aan de Napelsche regering een eisch tot schadevergoeding aan de onregtmatig gevangen gehouden machinisten doen geworden. Men vernemt dat de vordering 100,000 francs bedraagt.

— Hoezeer de speculatie in ledige [illegible] minder is, bleek duidelijk op de Frankforter [illegible], doordien 400 balen onverkocht zijn gebleven. De prijzen zijn zeer gedaald. Door [illegible] toevoer, hebben de prijzen zich op de Leipziger [illegible] beter staande gehouden.

De Nieuwsbode,

VERSCHIJNT OP DINGSDAG VAN IEDERE WEEK.

A. POTT, Uitgever.

VOORWAARDEN VAN INTEEKENING,

$ 2,00 per jaar, stiptelijk in vooruitbetaling.

☞ Twee nommers voor den afloop van het abonnement krijgt de Inteekenaar eene waarschuwing. Die daaraan niet in tijde eenig gevolg geeft, wordt van de lijst geschrapt.

ADVERTENTIE-PRIJZEN.

Van 5 tot 10 regels, voor de eerste plaatsing - 1,00
Voor 5 regels of minder, dito, dito - - - - - - - 0,50
Voor elke volgende plaatsing - - - - - - - - - - 0,25
Geboorte-, Huwelijks- en Doodberigten, ieder 0,25
(Zie ook het Engelsch aan de regterhand.)

Brieven en toezendingen franco aan A. Pott, Sheboygan, Wisconsin.

NIEUWSBODE.

Orgaan der Nederlanders in Noord Amerika.

9de JAARG. NO. 18. SHEBOYGAN, WISCONSIN, 1 JUNIJ 1858. GEHEEL NO. 434.

De Nieuwsbode,

IS PUBLISHED ON TUESDAY OF EACH WEEK BY

A. POTT, Proprietor.

Rates of Advertising.

	1w	2w	3w	4w	8w	3m	6m	9m	1y
1 sq	1 00	1 38	1 75	2	3	4	7	10	12
2 sqs	1 50	2 00	2 50	3	5	6	10	13	15
3 sqs	2 00	3 00	3 75	4½	6	8	12	15	18
4 sqs	2 50	3 50	4 50	5½	8	10	14	17	20
¼ col	3 00	4 00	5 00	6	9	12	17	21	25
⅓ col	4 00	5 50	7 00	8½	12	15	20	25	30
½ col	5 00	7 00	9 00	11	16	20	28	34	40
⅔ col	6 50	8 50	10½	12	20	25	35	43	55
¾ col	8 00	11	13½	15	24	30	40	50	60
1 col	10	14	17	19	30	38	52	65	70

A square is 1 inch or less of space, column width. Business Cards will be inserted 1 year at $1 ⅌ line. Advertisements will be kept in until forbidden.

Nieuwstijdingen.

NEDERLAND.

'S GRAVENHAGE, 28 April. De algemeene synode der Hervormde kerk heeft den Koning het volgende adres aangeboden:

"De algemeene synode der Nederl. Herv. kerk neemt de vrijheid, namens de Hervormde Kerk van Nederland, welke zij vertegenwoordigt, en op uitdrukkelijk verzoek van een aantal harer achtbaarste leden, met name van zulke die in de hoofdstad des rijks woonachtig zijn, zich eerbiedig tot uwen troon te wenden voor de duizenden onzer natuurgenooten, die nu nog in de West-Indische koloniën van onzen staat in slavernij zuchten.

"Vele eeuwen achtereen heeft de Christelijke kerk berust in het ontstaan van het kwaad der slavernij, welke de kerk, bij hare geboorte, in de burgerlijke maatschappij aanwezig vond. Doch in de laatste jaren vooral is zij tot de levendige en heldere bewustheid gekomen, dat nevens vele andere verkeerdheden, door het Christendom gewraakt, ook dit erfdeel des ouden tijds, zoal niet met de letter der Heilige Schrift, dan toch met den geest des Christendoms in openlijken strijd is, en daar een schandmerk op drukt, waarvan zij zich hoe eer zoo liever moet reinigen.

"De beweging van het christelijk gezinde Engeland voor deze zaak uitgegaan heeft ook in andere landen, en nu ook in Nederland, navolging gewekt. Bijzondere personen hebben gedurig in adressen aan de Staten Generaal en aan Uwe Majesteit kreten tegen de slavernij doen opgaan; eene maatschappij tot hare afschaffing werkzaam, heeft zich gevormd; eene staatscommissie, door Uwe Majesteit zamengeroepen, heeft een belangrijk rapport daarover aangeboden.

"Wij betuigen U. M. onzen eerbiedigen dank voor dit blijk van derzelver hooge belangstelling in deze gewigtige zaak.

"Doch tevens nemen wij de vrijheid, bij U. M. aan te dringen, dat, hoe moeijelijk de taak ook zij, om eene zoo groote verandering tot stand te brengen, evenwel de dag der bevrijding nu ook, zoo spoedig mogelijk, voor die ongelukkigen moge aanbreken. Wij nemen die vrijheid, daar de teederste belangen der menschheid en des Evangelies in dezen zijn betrokken. Immers het blijkt, dat de voortduring der slavernij een der voornaamste hinderpalen is om het Evangelie der vrijheid, heiligheid en zaligheid door de negers te doen aannemen.

"Wij mogen dus niet nalaten, bij de smeeking van velen, ook die der Hervormde Kerk te voegen, dat U. M. de noodige stappen doe, welke in den weg eener wijze bedachtzaamheid kunnen leiden tot wegneming van een kwaad, welks voortduring tot schande verstrekt van onze natie, wier bodem voor het nieuwere Europa de wieg en bakermat der burgerlijke en godsdienstige vrijheid is geweest, en dat U. M., het Hoofd van een Huis tot welks overleveringen sedert eeuwen de handhaving der vrijheid behoort, het werk Uwer Doorluchtige Voorouders voortzette, ook door de burgerlijke vrijheid, welke de Vader aller menschen voor de arme negers heeft bestemd, aan dezen in onze koloniën te schenken, ten einde hun ook eene nog betere kan worden geboden in Jezus Christus.

"Ook daartoe behoede, sterke en zegene U God de Allerhoogste, in wiens naam onze bede tot U komt, en aan wien wij U en Uw Huis steeds dankbaar en vurig opdragen."

— De ministers van financiën en van binnenl. zaken hebben, in verband met de overwegingen omtrent het rijks en plaatselijk belastingstelsel, verlangd, dat door elk gemeentebestuur worde ingevuld een uitgewerkte staat van de in het jaar 1857 werkelijk geheven plaatselijke belastingen, zoodanig ingerigt, dat daaruit duidelijk blijke, welke de zuivere opbrengst der verschuldigde belastingen geweest is, en naar welke maatstaven of lasten die zijn geheven. De gemeentebesturen zijn tevens uitgenoodigd, aan het hoofd van dien staat te vermelden de bevolking van de geheele gemeente en de bevolking van de kom of het geagglomereerd gedeelte.

— Bij gelegenheid dat thans de betrekking van organist bij de groote kerk te Haarlem vakant komt, deelt men mede, dat dit speeltuig sedert 1738 (het jaar der inwijding) slechts door 3 opvolgende organisten is bespeeld.

AMSTERDAM, 28 April. Het prov. geregtshof in Noord-Holland heeft gisteren, in hooger beroep, uitspraak gedaan in de zaak van den uitgever P. van Cleef, te Hilversum, beklaagd van nadruk van de gedichten van Tollens. Het hof heeft geoordeeld dat omtrent onderscheidene geïncrimineerde stukken bij den apellant gebleken is aanwezig te zijn goede trouw, doch niet omtrent alle; dat, wat de hier bedoelde gedichten betreft, het kopijregt is gebleven bij den auteur; dat hier geene aanleiding bestaat tot schorsing, op grond van art. 6 wetboek van strafv., enz. Het hof heeft dien tengevolge den appellant schuldig verklaard aan nadruk en veroordeeld, even als bij het vonnis in eersten aanleg, tot eene boete van ƒ 300 ten behoeve van de armen van Hilversum, verbeurdverklaring van alle ongedebiteerde exemplaren ten voordeele van den oorspronkelijken eigenaar, en tot betaling aan dezen eigenaar van ƒ 3120; zijnde deze som minder dan bij het vonnis der regtbank was uitgesproken. De vordering der civiele partij tot publicatie is ontzegd.

AMSTERDAM, 30 April. Het prov. geregtshof van Noordholland heeft zich Dingsdag en Woensdag bezig gehouden met de behandeling der zaak van H. Bakker, scheepsgezagvoerder, J. T. Vogter en P. Sloven, matrozen, beschuldigd van op den 21sten Augustus 1856 op het kofschip Henriette, den stuurman Sjoerd Beek, van Ylst, over boord te hebben geworpen, [illegible]

Het hof heeft heden uitspraak in deze zaak gedaan, en alle drie beschuldigden vrijgesproken en hunne onmiddellijke invrijheidstelling bevolen.

MAASTRICHT, 28 April. Heden morgen is alhier het doodvonnis voltrokken aan P. J. Geurts, door het prov. geregtshof in Limburg schuldig verklaard aan verkrachting, opgevolgd door doodslag, beide onder de afschuwelijkste omstandigheden gepleegd. Gisteren avond was hem door den procureur-generaal aangekondigd, dat zijn verzoek om gratie was afgewezen. Bij het ontvangen dezer mededeeling sprongen de tranen hem in de oogen en uitte hij deze woorden: "Ik heb den dood verdiend, maar ik ween om mijne misdaad, waarover ik het diepst berouw gevoel." De veroordeelde, nog slechts 22 jaren oud, werd, vergezeld van een geestelijke, door een piket dragonders naar de strafplaats geleid.

De teregtstelling liet een treurigen indruk achter bij de groote menigte, die daarbij tegenwoordig was, doch men begreep, dat zoo de doodstraf nog moet worden toegepast, dan zeker in dit geval, waarin zich nog deze hartverscheurende omstandigheid opdeed, dat het slagtoffer van den misdadiger was het eenige kind van zijnen meester en de moeder van het omgebragte meisje waanzinnig is geworden.

Sedert meer dan veertien dagen maakte deze executie het onderwerp uit van aller gesprekken. Voor het eerst is binnen Maastricht de doodstraf ten uitvoer gelegd, door den veroordeelde met eenen strop om den hals aan eene galg vast te maken en een luik onder zijne voeten te doen wegvallen. Vroeger geschiedde dit in Limburg door middel der guillotine, welke straf het laatst werd uitgevoerd in het jaar 1829.

— Door den raad der stad Leiden is besloten, zich tegen het arrest van het prov. geregtshof in Noord-Holland, betrekkelijk de zaak van de Haarlemmermeer, in cassatie te voorzien, zoodat de hooge raad alsnu geroepen zal worden, om in die belangrijke zaak uitspraak te doen.

ZWOLLE, 30 April. Een geweldige brand heeft in den vorigen nacht den houtzaagmolen van de firma Eindhoven en Zoon alhier in de asch gelegd. De fraaije fabrijk met eene stoommachine van circa dertig paardenkracht was nog niet langer dan een half jaar in werking.

— Voor eenige dagen stortte zich te Bergen op-Zoom een welgekleed heer, van ongeveer 70 jaren, in de nabijheid der stad van de stoomboot, waarmede hij van Antwerpen was gekomen, in de Schelde, doch werd door spoedig aangebragte hulp gered. Hij was te Namen, in Belgie, woonachtig.

— Men schrijft uit Maastricht van den 26 dezer, dat de aldaar toen nog niet plaats gehad hebbende, maar door oud en jong steeds druk besproken executie van P. J. Geurs er aanleiding had gegeven tot het volgende voorval. Twee jonge knapen, uit de straat St. Antoine, speelden, zoo als zij het noemden, galgje. Een hunner had een touw getrokken door een ring, die aan een muur was vastgehecht en die strekte, om daaraan paarden vast te binden. Vervolgens sloeg hij het koord om den hals van zijn makker, die verlof gaf hem op te hijschen. De kleine onvoorzigtige deed het werkelijk, maar toen hij ontwaarde, dat het gelaat van zijn makker geheel blaauw werd, zette hij het op een loopen en riep om hulp. Gelukkig werd het door een schoenmaker, die voor zijn venster werkte, gezien. Deze schoot toe en kon nog even bij tijds het koord doorsnijden.

— Men schrijft ons uit Bergen-op-Zoom, d.d. 30 April:

Gisteren namiddag, omstreeks 1 uur kwam hier onverwachts een onweder uit het zuiden op, vergezeld van eenige zware donderslagen en hevige bliksemstralen. Hiermede ging echter tevens een hoos gepaard, die, behalve dat zij eenige weinig beduidende schade in de stad aanrigtte, in de nabijheid eene mosselschuit op de Schelde omrukte, met dat ongelukkig gevolg, dat de beide zich daarop bevindende personen in het water geraakten. Een van hen werd door den schipper Smont gered, doch de andere, een man van 76 jaren, te Woensdrecht te huis behoorende, vond zijn dood in de golven.

Te Arnhem werd dienzelfden dag eene schuit, waarop zich drie personen bevonden, en die zich juist ter hoogte van de Sabelspoort op den Rijn bevond, door den stormwind overvallen en is gezonken. De opvarenden zijn gelukkig gered. Overigens heeft de wind in de stad geene belangrijke schade aangerigt. Te Zutphen woedde deze storm hevig. Te Almelo heeft de storm een ontzettend en majestueus schouwspel opgeleverd, zoo als slechts weinigen zich konden herinneren. Na eenige oogenblikken van schijnbare kalmte, brak de orkaan uit het zuidwesten los, alles voor zich heen wegzweepende, terwijl verbazende stofkolommen hemelhoog werden voortgejaagd. — Te Antwerpen werden door eene windhoos verscheidene personen in de straten omvergeworpen. Op de plaats, waar de waschvrouwen en de burgerhuismoeders gewoon zijn te wasschen en te bleeken, had een tragisch-komisch voorval plaats. Terwijl een twintigtal dier vrouwen daar stonden te kouten, rukte de wind plotseling al het waschgoed weg, verspreidde het in alle rigtingen en wierp het deels in het water der vestingwerken, deels in de naburige tuinen neder.

— Door den gemeenteraad te Delft is besloten, ter gelegenheid der paardenmarkt, welke er op 2 Junij e. k. zal worden gehouden, tevens eene luisterrijke harddraverij te doen plaats hebben.

— De vangst van elft heeft, aan het Kralingsche-veer eene zeldzame uitgebreidheid gekregen, daar op de markten van Maandag en Dingsdag waren aangevoerd circa 14,000 stuks, behalve nog een groot aantal dat op de markten te Rotterdam en elders is afgeslagen.

— Men schrijft uit Kesteld(?), d. d. 27 April, aan de Tielsche Courant: Men heeft op IJzendoorn, bij het graven der fondamenten voor de nieuwe predikants-woning, welke, men weet niet met welk doel, bijna op het kerkhof wordt gezet, eene menigte doodsbeenderen opgedolven, welke dadelijk door een jongen voor 12 cent gekocht, en, zoo als men zegt, voor een gulden aan een Jood te Tiel zijn afgeleverd. Men kan dus berekenen, wat men, dood zijnde, zoo al waard is; maar er blijkt ook uit, dat zelfs de Mahomedaan meer eerbied voor stoffelijke overblijfsels [illegible]

GRONINGEN, 29 April. Worden er van tijd tot tijd uit verschillende plaatsen onderscheidene, ja soms ver uiteenloopende berigten omtrent den stand der graangewassen in deze provincie medegedeeld,—over het algemeen kan men dezelve gewis niet ongunstig noemen.

De wintergranen staan vrij goed; meest alle zijn den winter beter ontkomen, dan men voor eenige weken dacht. Koolzaad is er niet veel. De stukken echter die vóór den winter goed waren, zijn meest alle goed gebleven. Dit is vooral het geval met de zoogenaamde boonerapen (het koolzaad dat verleden jaar in rijen tusschen de boonen is gezaaid) Weit, gerst en rogge staan er goed voor; behalve sommige stukken, die nog al vrij wat van de muizen hebben geleden.

En wat de zomergranen betreft, ook daaromtrent ontvangt men aanvankelijk gunstige berigten. Er is meer dan gewoonlijk gezaaid en sulks niet alleen omdat menig stuk koolzaad moest worden omgeploegd, maar vooral ook omdat de klaver in den vorigen winter niet was aangeslagen. Het mooije voorjaar kwam den landman dan ook wel te stade. De zaaijing is nu nagenoeg afgeloopen, en hier en daar ziet men de granen ook al opkomen. Er werd echter naar regen verlangd; vooral ook dewijl men vreesde dat ze ongelijkmatig zouden opkomen. Het is daarom te wenschen, dat de milde regen, die heden middag is gevallen nog eenigen tijd moge aanhouden. Die regen was inzonderheid wenschelijk ten opzigte van de groenlanden. Door het aanhoudende schrale weêr waren ze nog dor en doodsch. Enkele landbouwers hadden reeds, door den nood gedwongen, hun vee er in gejaagd, ofschoon er nog maar een enkel spruitje te vinden was. Komt er nu na den regen ook warmte, dan zal, wegens de vruchtbaarheid van den grond binnen weinige dagen menige klagte ook te dezen opzigte verstommen.

— Als een bewijs van vlugheid en sterkte des ligchaams kan gemeld worden, dat de 82jarige grijsaard JAKOB MENNES VENEMA, van beroep spekslager te Niekerk (Westerkwartier), sedert primo November 1857 tot den laatsten Maart 1858 heeft geslagt: 99 zwijnen, 9 vette koeijen, 28 stieren, 7 vaarzen, 14 kalveren, 21 schapen en 13 lammeren.—Thans, nu de slagttijd voorbij is, heeft hij, naar oude gewoonte, zijn slagtmes met spade en snoeimes verwisseld en is alzoo gemetamorphoseerd in eenen tuinman. Als om strijd bestormen zijne dorpsgenooten hem de woning, opdat ze hem in 't werk mogen bekomen. Ieder burger verlangt hem in zijn werk, om reden de oude heer beter werkt en zelfs meer verrigt, dan menig arbeider in de kracht zijns levens.

GRONINGEN, 4 Mei. Den 28sten April reed een landbouwer te Beerta langs het dorp, toen een rad van den wagen liep; de wagen viel en de paarden schourden zich van denzelven los. Deze holden langs den weg, de knuppels achter zich aanslepende. Ongelukkig liep juist een kind van G. Noon den weg over, en ofschoon de paarden het ontweken, troffen de knuppels het kind zoodanig aan het hoofd, dat het waarschijnlijk thans reeds den geest gegeven heeft.

— Het Belgische dagblad l'Independance is voor den tijd van eene maand in Frankrijk verboden. De voortdurende berigten, in dat blad voorkomende, omtrent een op handen zijnde wijziging van het Fransche ministerie, zouden tot dien maatregel aanleiding hebben gegeven.

— In Brussel bestaat eene aanzienlijke fabrijk van glacé-handschoenen van den heer HEGLE, welke de ruwe geitevellen uit Duitschland, Oostenrijk, Hongarije in groote menigte trekt, looit, verwt en glanst, met behulp van machinen snijdt, en evenzeer door machinen laat naaijen. Dagelijks worden op deze wijze 80—90, maandelijks 2700 dozijn handschoenen vervaardigd, die naar Amerika, Engeland en Frankrijk, als Parijsch fabrikaat, verzonden worden. De fabrijk houdt 1800 arbeiders in het werk, wier verdienste dagelijks per hoofd 2½—6 francs bedragen.

Zou men in ons land dien tak van nijverheid niet even goed kunnen beoefenen? vraagt het Tijdschr. v. Landhuish., waaraan wij bovenstaande ontleenen. *Gron. Ct.*

— De Utr. Ct. deelt een uitvoerig betoog mede over den financiëlen toestand van ons land. Het blad erkent, dat de uitkomsten van 's rijks geldelijke administratie in de laatste jaren verbazend zijn geweest. Behalve de groote sommen reeds aan amortisatie besteed, wijst het dienstjaar 1857 nog een batig saldo aan van ruim 21 millioen gulden.

Op deze schitterende bladzijde van onze financiële geschiedenis zal evenwel, volgens dat blad, eene donkere volgen. Tot staving van dit gevoelen wordt bijgebragt, dat de hooge cijfers der koloniale baten (die over 1856 de som van 41 millioen bedragen) hoofdzakelijk een gevolg waren van de dure prijzen der koffij en suiker, die, door de Nederlandsche Handelmaatschappij aangevoerd, op de groote voor- en najaarsveilingen te Amsterdam en Rotterdam voor rekening der regering verkocht worden om in de behoeften van een groot deel van Europa te voorzien.

In het afgeloopen jaar evenwel zijn die prijzen begonnen te dalen; op de najaarsveilingen der koffij werden 200,000 balen opgehouden, en op de jongste koffijveiling van den 15den April werd wel de geheele aanvoer van 500,000 balen opgeruimd, maar bragt deze gemiddeld 12½ cent per oud pond minder op dan vroeger. En aangezien de baal 125 pond weegt, geeft dit een verschil van ƒ 14 à ƒ 15 per baal, 't welk over de verkochte hoeveelheid eene mindere opbrengst van ongeveer 7 millioen gulden aantoont. Ook de suikerveilingen zullen waarschijnlijk een veel kleiner cijfer dan in het vorige jaar aanwijzen.

Zullen alzoo de O. Indische baten over het loopende jaar vele millioenen minder afwerpen dan in het vorige jaar, er bestaat ook alle vrees dat de prijzen nog verder zullen achteruitgaan. Mogt die vrees bewaarheid worden, dan zal het vrij wat meer moeite kosten, eene goede orde in 's rijks geldmiddelen voor de toekomst te handhaven, dan dit in de laatste jaren het geval was.

Met het oog op deze minder gunstige tijden, verheugt de Utr. Ct. zich, dat het beheer van 's rijks geldmiddelen aan de handen van den zoo bekwamen financier als de heer VAN BOSSE is toevertrouwd, die de staatsbegrooting niet zal willen afhankelijk maken van de onzekere baten der koloniën.

— De Oldambster Ct. vermeent dat het plan bestaat om een kanaal te graven tusschen Nieuwe Pekela en Oostwolde, [illegible]

ENGELAND.

Als een gevolg van de door sir James Brooke dezer dagen te Manchester uitgesproken redevoering, is in die stad besloten eene petitie tot het Parlement te rigten, waarbij wordt aangedrongen op het treffen van schikkingen met sir James Brooke, betreffende den afstand van zijne regten in Serawak en ter verzekering van het Engelsche overwigt in dat gebied. Deze petitie is reeds geteekend door den mayor van Manchester en verscheidene van de voornaamste handelaren en fabrikanten.

De handelwijze van genoemden gelukzoeker begint thans in Nederland nog al de aandacht te trekken. De N. Rott. Ct. drukt zijne vreugde uit dat de regering, blijkens de verzekeringen van den minister van kolonien, voornemens is zich krachtig te laten gelden tot wering van allen vreemden invloed in onze buiten-bezittingen in O.-Indie. "Indien men, zegt dat blad, zoo als dezer dagen nog uit de redevoering van sir James Brooke is gebleken, in Engeland openlijk durft zeggen, dat de natie den afstand van het schoone Java, als een gevolg van onkunde betreurt, en in de Times van de onophoudelijke kuiperijen der Nederlanders ziet spreken, ten einde de Engelschen geheel en al van den Indischen archipel uit te sluiten, om welke te verijdelen, men daar een vast punt wenscht te bezitten, dan is het hoog tijd, dat wij waken tegen iederen Engelschen invloed, tegen handelingen als die van sir James Brooke op Borneo, die nu reeds gevorderd zijn tot het voorstel van een beschermheerschap van Engeland, met bepaling, dat het op zekere voorwaarden het land in bezit kan nemen, als zijne belangen dit vorderen. Wat op de Kokos-eilanden door de Engelschen is geschied en te Siak op Sumatra werd beraamd, ligt een ieder nog versch in het geheugen; het waren de gevolgen van onze zwakheid en vreesachtigheid. Wij verblijden ons dus zeer, dat eindelijk een minister van kolonien is opgetreden, die verklaard heeft zich krachtiger te zullen laten gelden. Alle botsingen worden het best voorgekomen, door iedere inbreuk op ons regt, dadelijk bij de eerste beginselen te stuiten. Geeft men de minste aanmatiging toe, dan worden daaruit later regten afgeleid, die vooral tegenover magtigen, moeijelijk te betwisten zijn. In het bijzonder is dit in Engeland het geval, waar de publieke opinie ieder fait accompli, waarin zij voordeel voor zich ziet, gewoonlijk als een regt beschouwt, welks handhaving zij eischt, zonder zich er over te bekommeren of tot het volbrengen van het feit wel eenig regt bestond."

— Een paar verkeerde letters in eene telegrafische depeche sloegen voor een paar dagen een aantal dappere Engelsche soldaten, die in Indie streden, dood. Volgens eene verbeterde depeche zijn de dooden wederom opgestaan. Namelijk: in een telegram, door den Times gepubliceerd, staat, dat het door den overste Milman gekommandeerde detachement van het 57ste regement te Azimghoor neêrgesabeld (cut up) was. Maar de correspondent te Malta van dat blad heeft een anderen telegram gezonden, die berigt, dat de troepen van genoemden overste in die vesting ingesloten (shut up), maar niet neêrgesabeld zijn.

— Te Rothes beviel in de vorige week zekere vrouw Elspet Gordon van vijf welgeschapen kinderen, twee doodgeboren meisjes en drie jongens, welke laatste tot den volgenden morgen in het leven bleven. De moeder blijft bijzonder wel.

— Volgens berigten van de Kaap de Goede Hoop tot den 22sten Maart, duchtte men vijandelijkheden tusschen de boeren uit den Oranje-Vrijstaat en het Kaffer-opperhoofd Moshesh, naar aanleiding van de grenskwestie. De zendeling J. Wilson was in het Kafferland vermoord, en ook in het Kaapland achtte men zich niet veilig, daar de Kaffers binnen 100 mijlen van de hoofdstad verscheidene moorden bedreven hadden.

— Volgens een Dublinsch blad, is aan sir Colin Campbell de waardigheid van pair aangeboden, welke door hem echter van de hand is gewezen. Als een hartstogtelijk soldaat, geeft hij, volgens hetzelfde blad, niet veel om een zetel in het Hoogerhuis; doch de hoogste militaire waardigheid, de veldmaarschalkstaf, wordt zeer door hem gewenscht. Dat hij dien verdiend heeft, wordt door niemand betwist, en dat hij dien nog niet bekomen heeft, moet alleen aan financiele overwegingen van de O. I. compagnie toegeschreven worden. Het jaargeld, dat een veldmaarschalk in Indie geniet, bedraagt namelijk niet veel minder dan 80,000 p. st. en aan sir Colin Campbell is de vraag gedaan, of hij de waardigheid van maarschalk bereid is aan te nemen, en zich tevens met het tractement van een generaal wil te vreden stellen. Dergelijke schikkingen zijn bij het Engelsche leger niet ongewoon. Zoo genoot ook lord Hardinge het tractement van een generaal, toen hij reeds veldmaarschalk was.

— Van de Kaap de Goede Hoop wordt onder dagteekening van den 5den Maart het volgende medegedeeld: "De reede ligt vol Engelsche en Amerikaansche schepen met troepen voor Indie en China. In de Simonsbaai liggen er tien Russische oorlogschepen, waarvan twee met troepen, een Amerik. oorlogstoomschip, de Powhattan; een Fransch, de Gironde, met 500 man troepen, allen naar China. Twee Holl. koopvaardijschepen, komende van Macao, ieder met 250 Chinezen aan boord, waren bestemd naar Suriname; de beide kapiteins waren zeer tevreden over het gehouden gedrag der aan boord zijnde Chinezen gedurende de geheele reis. Het Kaapsche parlement hield zich bezig met binnenlandsche verbeteringen. De boeren aan de Oranjerivier waren in twist met het Basuto-opperhoofd Moshesh. De Kaffers waren genoegzaam geheel verdwenen. Het opperhoofd vlugtte over de Basbee-rivier en verscheidene Kaffers waren gevangen genomen. In de Kaapstad waren eenige moorden gepleegd door Kaffers, die als dienstboden in de kolonie leefden. Onder de slagtoffers behoort de Engelsche geestelijke, de heer Wilson.

CHINA.

Uit Hongkong wordt van den 15den Maart gemeld, dat Pih-Kwei (de gewezen gouverneur van Canton, die na de vermeestering dezer stad door de Engelsche en Fransche bevelhebbers met het bestuur in dezelve onder toezigt van Engelsche en Fransche officieren belast is) [illegible]

voldaan heeft kunnen worden, omdat de Engelsche gemagtigde, lord Elgin, den 3den Maart zich naar eene der noordelijke havens had begeven. De Fransche gemagtigde, baron Gros, bevond zich, met den Engelschen en den Franschen admiraal, te Hongkong. Waar de Russische en de Amerikaansche gemagtigden zich ophielden, was niet bekend.

— De berigten uit Hongkong, welke vooruitzigt op eene goede regeling der betrekkingen tusschen China en de buitenlandsche mogendheden geven, worden door eene mededeeling van den Franschen Moniteur bevestigd.

Men zal zich herinneren, dat de gevolmagtigden van Frankrijk en Engeland, na de inneming van Canton waren overeengekomen, om bij het hof van Peking de nota's in te zenden, waarin zij de grieven hunner gouvernementen hadden opengelegd. Aan de heeren de Contades en Oliphant, leden, de een van de Fransche, de ander van de Britsche legatie, was de last opgedragen om deze depêches aan den provincialen gouverneur te Shanghai, ter verdere opzending naar den eersten minister des keizers, te gaan ter hand stellen.

Daar echter genoemde gouverneur bij de aankomst der secretarissen den 20sten Februarij niet te Shanghai aanwezig was, maar naar den Onderkoning te Sou-Tchou-Fou was vertrokken, begrepen zij thans derwaarts te moeten gaan, omdat het overbrengen der depêches geen uitstel kon lijden. Die stad is de hoofdstad der rijkste provincie, de verblijfplaats der eerste ambtenaren, en bevolkt door 2½ a 3 millioen inwoners. Daardoor is zij in dagelijksche communicatie met Peking. De secretarissen gingen dan met de Fransche, Engelsche en N. Amerikaansche consuls en hunne tolken naar Sou-Tchou-Fou op weg, waartoe zij zich op Chinesche vaartuigen inscheepten. — Den 26sten kwam men voor de poorten der stad, die na eenige woordenwisseling met de Chinesche schuitenvoerders werden geopend. Eene ontzaggelijke menigte kwam van alle zijden spoedig opzetten, om de Europeanen te zien; de Chinezen zagen wonderbaarlijk op, maar hunne nieuwsgierigheid bleef eerbiedig en kalm; men hoorde geen kreet of aanmerking. De Onderkoning liet weldra zeggen, dat hij de gezanten op zijn paleis zou ontvangen. Door eene dubbele rei gapende Chinezen werd men daarheen in draagstoelen geleid.

De ontvangst was allervriendschappelijkst. Na de gewone pligtplegingen, werden de depeches overhandigd. De Onderkoning las de aan hem gerigte, terwijl de achter hem staande beambten, over zijne schouders heen ziende, mede lasen. Hij zeide, de stukken dadelijk te zullen opzenden naar Peking, dat een 14 dagen zou vorderen. De Onderkoning vroeg naar den toestand van Canton, naar Yeh, en of de laatste niet ter dood zou gebragt worden. Men gaf hem omtrent alles bevredigende inlichtingen. Na verder eenige ververschingen te hebben gebruikt, keerde men met dezelfde eerbewijzen als bij de aankomst terug. De Onderkoning drukte de afgevaardigden herhaaldelijk de hand, en beloofde den volgenden dag een tegenbezoek op het stadhuis aan de afgevaardigden te zullen brengen, 't geen werkelijk met de betuigingen van de meeste welwillendheid geschiedde. Bij dat bezoek was ook tegenwoordig de gouverneur van Shanghai, die op het berigt van de komst aldaar van een gezantschap, dadelijk naar zijne verblijfplaats was gereisd, maar op weg de afgevaardigden gemist hebbende, hen weder te Sou-Tchou-Fou kwam begroeten. Den 27sten Feb. was men weder naar Shanghai geruggekeerd.

Alle berigten uit China bevestigen overigens de onherroepelijke ongenade van Yeh, den onderkoning van Canton. De Engelsche bladen deelen den woordelijken inhoud mede van het keizerlijke edict, in dato den 29sten Januarij, waarbij die ongenade wordt aangekondigd, op grond der rapporten van den Tartaarschen generaal en den gouverneur Pek-Kwei, aan wien de gezamenlijke Europesche gemagtigden het voorloopig bestuur over Canton hebben toevertrouwd. Het genoemd edict is vervat in termen die ten opzigte van Yeh zeker niet strenger konden zijn. Hij wordt daarin beschuldigd, dat hij "de barbaren" niet heeft weten terug te slaan, en ook niet met hen heeft weten te onderhandelen; maar hen zelfs daardoor het voorwendsel heeft gegeven, waarop zij thans de inneming van Canton trachten te verdedigen. "Zoo heeft Yeh gehandeld", luidt het keizerlijk edict; "hij was verwaand, eigenzinnig, verdorven, zorgeloos en ten aanzien zijner verpligtingen als keizerlijk commissaris hoogst nalatig; om die reden moet hij onverwijld worden afgezet." Wat den Tartaarschen generaal en den gouverneur Pek-Kwei betreft, die door den Onderkoning in de leiding der zaken niet geraadpleegd waren, omtrent deze heeft de Keizer zich meer toegevend betoond en beiden eenvoudig naar het strafgerigt verwezen.

EGYPTE.

Het aantal buitenlanders neemt in Egypte zoo zeer toe, en daaronder zijn zoo vele verdachte personen, dat de regering er noodig acht de vreemdelingen, die te Alexandrie of Cairo komen, aan een bepaald toezigt van de politie te onderwerpen. Eene daartoe strekkende verordening is dezer dagen van wege den Onderkoning uitgevaardigd.

— Onlangs is gemeld, dat de Onderkoning van Egypte, omdat hij in eenen brief de doorgraving der landengte van Suez had aanbevolen, van wege de Porte berispt was met aanmaning om zijnen ijver voor dat plan te matigen. De Parijsche Constitutionnel verklaart dat berigt voor een verzinsel, en voegt er bij, dat er geen brief van die strekking door den Onderkoning geschreven is.

TURKIJE.

Uit Konstantinopel is de niet onbelangrijke tijding ontvangen, dat de Porte besloten heeft, ook de Christelijke bevolking tot de krijgsdienst toe te laten.—Hierdoor wordt aan den algemeenen wensch der Christenen te gemoet gekomen. Men voegt er bij, dat de uit Christelijke elementen zamengestelde regementen bij voorkeur in Azië, namelijk uitsluitend Muzelmansche provinciën, zullen gebezigd worden.

— Tusschen Griekenland en Turkije is een ernstig geschil ontstaan. De Turksche consul op het Grieksche eiland Syra had zich in een regtsgeding tusschen twee onderdanen der Porte de jurisdictie aangematigd, waartegen zich echter het Grieksche hof van appel verzette. Op eens kreeg de Turksche gezant [illegible]-bey uit Konstantinopel het bevel, aan de Grieksche regering mede te deelen, dat de Porte aandrong op de jurisdictie van hare consuls en dat zij de handelsverbindtenissen met Griekenland zoude afbreken, wanneer niet binnen vier weken aan het verlangen [illegible]

schapsbreuk te wenschen en heeft te Konstantinopel op eene verzoening aangedrongen.

Wat hiervan worden zal, moet weldra blijken. Intusschen liet de Grieksche dagbladpers, volgens de laatste berigten, zich in een zeer vijandigen zin tegen Turkije uit. Griekenland zou zich, naar luid dier bladen, gaarne eene vredebreuk met Turkije getroosten en, aan het jaar 1821 gedachtig, bereid zijn den toegeworpen handschoen op te rapen.

DUITSCHLAND.

Frankenstein, eene der goed gebouwde steden van Silezië met 535 woonhuizen en 5660 inwoners, is in den nacht van den 24sten bijna geheel eene prooi der vlammen geworden. 400 huizen met inbegrip der openbare gebouwen, het raadhuis en de beide kerken zijn afgebrand en vernield. Ongeveer 5000 menschen moeten zonder huisvesting zijn geraakt. Maar wat bij deze ramp nog het meest te betreuren valt, is het verlies aan menschenlevens. Een aantal inwoners hadden, bij het woeden der vlammen eene schuilplaats gezocht in het raadhuis, meenende hier tegen het vernielende element beveiligd te zijn. — Doch het vuur kwam nader, tastte het huis aan en de daarin gevlugten vonden den dood in de vlammen.— 15 verkoolde lijken zijn reeds uit de puinhoopen opgehaald; men vermist nog 22 personen.

De Prins van Pruissen heeft den 4den in een bijzonder gehoor ontvangen den Nederlandschen gezant baron Schimmelpenninck van der Oye, die hem de versierselen overhandigde van de nieuw ingestelde Nassausche Huisorde van den Gouden Leeuw, door den Koning der Nederlanden in gemeenschap met den hertog van Nassau aan den Koning van Pruissen en aan Z. K. H. geschonken.

— Even als in andere Staten, trekt in Pruissen het treurig lot der landverhuizers naar Brazilië, de aandacht der regering en vertenwoordiging. Het ministeriëel orgaan heeft onderscheidene hoofdartikelen over dit onderwerp medegedeeld en voornamelijk aangedrongen op het benoemen van eene internationale commissie, ten einde de mishandelingen waaraan de Duitsche landverhuizers in Brazilië blootstaan, te doen ophouden.

(Ook uit Nederland gaan dezer dagen verschillende personen derwaarts, om aldaar als slaven aan hunne meesters te worden overgeleverd. Een buitenlander heeft in Brazilië een contract aangegaan tot de levering van een aantal blanken, voor welke leverantie aanzienlijke sommen zijn besteed; van daar dat de voorwaarden voor de landverhuizers zoo voordeelig gesteld zijn, 't geen gevoegd bij zeer vele schoone beloften, vele ongelukkigen tot de noodlottige reis doet besluiten. Het Sardinisch regeringsorgaan deelde dezer dagen eene ernstige waarschuwing aan de bevolking mede, om zich niet door de wervers te laten misleiden, want dat de berigten van vroeger vertrokken landverhuizers boven alle beschrijving treurig zijn.)

— De marktpolitie van Berlijn heeft thans de zangvogels onder hare bescherming genomen. Alle eijeren van deze vogels, die in den laatsten tijd door vogelverkoopers werden te koop geboden, zijn in beslag genomen. Ook jonge zangvogels zullen, zoo zegt men voortaan niet meer op de markt als koopwaar worden toegelaten.

— Uit Dusseldorf wordt van den 5den geschreven, dat sinds lang in die stad zulk een feest niet is gevierd, als op den avond van dien dag, toen daar de pas gehuwde Koningin van Portugal haren intogt deed. Den geheelen dag had men zich met het versieren van de voornaamste gebouwen der stad, en met de toebereidselen der illuminatie bezig gehouden. — Eindelijk op slag van achten, werd het sein tot de illuminatie door een kanonschot gegeven, en omstreeks negen uur naderde de stoet. Onder luid vreugdegejuich verscheen Koningin Stephanie, omgeven door hare doorluchtige verwanten; zij nam plaats in een met zes paarden bespannen rijtuig. — De hertog van Brabant, de graaf van Vlaanderen en de gezanten van Pruissen en Portugal zullen H. M. aan de Belgische grenzen ontvangen en H. D. zal te Ostende in het koninklijk paleis vernachten.

— In het vorstendom Waldeck, een bijna geheel Luthersche staat, wil de regering door den sterken arm der politie de onverdraagzaamheid der kerk te hulp komen. Dezer dagen heeft het consistorie van dat vorstendom aan de overheden der districten den last gegeven, om alle personen welke onwettige kinderen hebben, en zich niet op den bepaalden tijd aan de kerkelijke straf onderwerpen, alsmede allen die aan eene dagvaarding van de geestelijke regtbank niet beantwoorden, door de middelen, welke aan die overheden ten dienste staan, namelijk de gendarmerie voor de geestelijkheid te doen leiden.

— Te Waldheim in Saksen heeft zich het zeldzaam geval opgedaan dat een gevangene ontslagen is, na niet minder dan eene halve eeuw gekerkerd te zijn geweest. Nu vijftig jaren geleden werd namelijk een inwoner van Leutersdorf als hoofd eener beruchte roovers bende tot levenslange opsluiting veroordeeld, en ontving nu onlangs pardon, waarna hij, met 200 daalders, welke hij door zijnen arbeid in de gevangenis had overgewonnen, in goeden welstand naar zijne geboorteplaats terugkeerde.

ITALIE.

— In het Fransche dagblad la Presse wordt het volgende berigt betreffende de staatkundige gevangenen in Napels, uit officiele stukken medegedeeld.—Van 1850 tot 1856 zijn 12,721 personen wegens staatkundige vergrijpen aangeklaagd. Daar zij noch in hechtenis genomen, noch vrijgesproken zijn, bevinden zij zich in den onaangenamen toestand, om elk oogenblik van hunne vrijheid beroofd te kunnen worden.

Gedurende datzelfde tijdvak is aan 2620 veroordeelden gratie geschonken, 658 hebben vermindering van straf erlangd. Voegt men hierbij de personen die geen gratie hebben gekregen, benevens de Siciliaansche gevangenen, waaromtrent geene officiele opgave wat hun getal betreft is gedaan, dan klimt het aantal politieke gevangenen tot meer dan 20,000 personen.

— Uit Rome wordt gemeld, dat een groot aantal personen, die zich schuldig gemaakt hebben aan feitelijkheden tegen de paters Jezuiten bij gelegenheid van den kerkroof voor weinige dagen te Velletri gepleegd, zijn gevangen genomen. [illegible]

— De Engelsche regering heeft nu, door admiraal Lyons, aan de Napelsche regering een eisch tot schadevergoeding aan de onregtmatig gevangen gehouden machinisten doen geworden. [illegible]

De Nieuwsbode.

SHEBOYGAN, WIS.

G. M. Gheerbeek, Redacteur.

$2,00 per jaar, in vooruitbetaling.

DINGSDAG, DEN 1 JUNIJ 1858.

TWEE PARTIJEN.

— De politieke ontwikkeling van Amerika sedert de dagen der Nebraska bill heeft getoond, dat de groote strijd tusschen vrijen arbeid en slavernij tot eene onmiddelbare beslissing komt. Alle pogingen, om derde partijen tot stand te brengen, pogingen, die met de grootste hardnekkigheid, jaren lang, op de verschillendste platformen en dikwijls onder de zonderlingste voorwendsels, gedaan werden, leden schipbreuk op dit groote twistpunt, en moesten of op de eene of op de andere zijde strijden. Zoo zien wij tegenwoordig, hoe de amerikaansche partij, met hare halve, onbepaalde begrippen van de slavenvrang en hare nationale en godsdienstige onverdraagzaamheid, van het politieke tooneel treedt, op hetwelk zij eene weinig gelukkige en eervolle rol heeft gespeeld. Zij is door den drang der omstandigheden gedwongen, hare bijzondere partijbedoelingen op te geven, en aan den grooten strijd tusschen de beide politieke stelsels deel te nemen, in welke de ontwikkeling der Amerikaansche Unie voorwaarts gaat. Deze beide stelsels zijn zoo oud als de wereld, ofschoon zij nog nimmer in zulk eene uitstekende belangrijkheid zijn opgetreden, als in Amerika. Alle maatschappelijke en staatkundige vereenigingen der menschen berusten op den arbeid, en derzelver inrigtingen rigten zich naar de verhouding, in welke de arbeid staat. Eeuwen lang waren de arbeiders, in de verschillendste omstandigheden, slaven, niet alleen in eene stoffelijke, maar ook in eener geregtelijke betrekking. De vrije arbeid is eerst het voortbrengsel des nieuwen tijds. In West Europa is de vrijverklaring der lijfeigenen in de vorige eeuw doorgezet; Engeland schafte aan het einde derselve ook de slavernij in de kolonien af; Rusland is tegenwoordig bezig met de lijfeigenschap op eene vreedzame en wettige wijze op te heffen. Amerika heeft tijdens het zijne onafhankelijkheid grondvestte niet beslist, welk stelsel van arbeid het wilde aannemen, omdat het toen genoeg te doen had, met zich van buiten te verdedigen en van binnen te organiseren. Zoo is het dan gekomen, dat deze beide stelsels des slavenarbeids en vrijen arbeids hier heerschen, in de sterkste oppositie met elkander staan, en elkander elken voet gronds betwisten. Dit is eene geheel natuurlijke verschijning, en een dergelijke strijd heeft in alle europesche staten plaats gehad, ofschoon hij ook in Amerika tot zijne hoogste en uitstekendste beteekenis is gekomen. Gelijk in Europa, zoo zal in Amerika de vrije arbeid de overwinning behalen. Dat bij zulk eene groote strijdigheid der maatschappelijke toestanden ook de politieke partijen zich naar het grondbeginsel des vrijen arbeids en slavenarbeids verdeelen, spreekt van zelf. De democratische partij is de partij des slavenarbeids, zoekt dien met het schild der Constitutie te beschermen en in de nieuw geopende territoiren in te voeren. De republikeinsche partij is de partij des vrijen arbeids en zoekt deszelfs belangen door landhervorming, binnenlandsche verbeteringen enz. te beschermen. Wij hebben het in den laatsten tijd gezien, dat alle vragen der amerikaansche politiek van dit groote twistpunt afhangen; zelfs de spoorweg naar de Stille Zee, de grootste onderneming des tegenwoordigen tijds, is middelerwijl als een offer van hetzelve gevallen. Het is de eerste pligt der politieke pers van Amerika, op dit inbijtend en alle betrekkingen beroerend twistpunt opmerkzaam te maken, want als het publiek op deze positie der partijen wordt opmerkzaam gemaakt, laat het zich niet meer door de verdraaijende gezegden en de voorgewende bedoelingen der partij misleiden. De vraag vereenvoudigen, heet deselve oplossen. Wij verheugen ons daarom tegenwoordig te zien, dat de vraag zich vereenvoudigt, dat op de groote worstelplaats der politiek slechts twee partijen overblijven, de partij des vrijen arbeids en die der slavernij, en dat het in de wet der natuur en in de ontwikkeling der wereldgeschiedenis ligt, dat de partij en het grondbeginsel des vrijen arbeids de overwinning behaalt.—*Buffalo Telegraph.*

Een vloer van handen.—Bij eenen jongsten brand te Boston, raakte zekere jufvrouw Hickey op de derde verdieping van den trap afgesneden, zoodat zij langs denzelven ontkomen kon.—Toen ging zij in de kamer, die onmiddelijk onder de hare was, en zich aan het raam vertoonende, riepen de personen haar toe, dat zij moed moest houden en op de aanwijzingen acht slaan, die zij haar geven zouden. Vervolgens vormden zij, ten getale van zes of acht, of zoo veel als er bij konden, eenen cirkel, waarbij elk zijne handen horizontaal uitstak, en met zijne linkerhand de linkerhand, en met zijne regterhand de regterhand van den tegenover hem staanden vatte, leggende de armen kruislings over elkander. Zij zeiden haar toen op den benedendorpel van het raamkozijn te knielen, en haar ligchaam zoo te buigen, dat haar hoofd vrij bleef van den muur, en zich dan over zijde te laten vallen.—Alles gereed zijnde, wierp zij zich zelve uit het raam! Niemand deinsde terug voor het dreigend gevaar, waaraan elk hunner was blootgesteld. Allen stonden ferm, en de arme vrouw kwam behouden neder op den vloer van handen en armen—armen gesterkt door edele harten—zonder dat haar of hun eenig leed geschiedde.

Buitengewone ontsnapping uit de Staatsgevangenis van Michigan.—De Detroit Free Press geeft de volgende bijzonderheden op van het ontkomen uit de Staatsgevangenis van eenen neger Dan genaamd, vroeger te Detroit woonachtig. Hij was een verwoede snoodaard en zoo gevaarlijk, dat hij in eene *life cell* opgesloten en zwaar geketend was. De boeijen sneed hij op de eene of andere wijze door, en groef toen door den steenen muur zijner cel, zware ijzeren platen breekende, en steenen van meer dan honderd pond uit den weg ruimende. Deze heroïsche daad bedreven hebbende, zonder ontdekt te worden, maakte hij eene lantaren van eene blikken kan, en ging in de werkplaats, waar hij een ijzeren wapen opzocht, waarmede hij buiten twijfel elk, die de bewaking wilde [illegible], die hem zoude tegen handen. Hij vond ook bouwstoffen, waarvan hij eene soort van ladder maakte, waarmede hij de muren overklom. Vervolgens stal hij een paard dat $200 waard was, toebehoorende aan een der geemploijeerden der gevangenis, en pakte zijne biezen. Hij liet zijne gevangenis kleederen op de werf achter, hebbende vermoedelijk nieuwe kleederen gemaakt van de dekens, die hij in zijne cel had. Hij werd tien mijlen ver nagespoord, zijnde zijne vlugt ontdekt drie uren daarna nadat die had plaats gehad, en toen verloor men zijn spoor.

Het gevolg der misdaad.—Er is onlangs eene vrij zonderlinge gebeurtenis in een dagblad van Weenen verschenen:

Een landbouwer van Orsmorf, halfweg die stad, keerde onlangs van de markt terug. Hij bleef in eene herberg aan den weg, en het ongeluk wilde dat den kastelijn eene groote som zag, die hij ontvangen had. Des nachts sloop de herbergier met eenen dolk gewapend, in de kamer des landmans en stond gereed om toe te stooten; doch de landman, die uit des mans gedrag onder het eten eenige achterdocht had opgevat, was geheel gekleed op zijn bed gaan liggen, zonder te slapen, en een sterke kerel zijnde, wrong hij den ander den dolk uit de hand, en dien tegen hem gebruikende, strekte hij hem dood aan zijne voeten neder. Eenige oogenblikken daarna, hoorde hij steentjes tegen het raam werpen, en eene stem, welke hij voor die des zoons herkende, zeide: "Het graf is klaar." Dit was hem ten bewijze, dat de vader en de zoon te zamen het plan hadden ontworpen, om hem te vermoorden, en om ontdekking te vermijden, hadden voorgenomen het lijk terstond te begraven. Daarop wikkelde hij het lijk in een laken en liet het uit een raam neder. Toen liep hij terstond naar de gensdarmerie en deelde mede wat hem overkomen was. Drie gens d'armes gingen oogenblikkelijk met hem mede, en zij vonden den jongman druk bezig met aarde in het graf te schoppen. "Wat begraaft gij daar?" vraagden zij. "Een paard, dat van daag gestorven is", antwoordde hij. "Dat hebt gij mis", hernam een hunner, in het graf springende en het lijk opligtende. "Zie!" en hij hield eene lantaren bij het gezigt des dooden. "Goede God!" riep de jongman als van den donder getroffen. "Het is mijn vader!" Hij werd toen gearresteerd en bekende op staande voet alles.

De verworging te St. Louis.—Voor eenige dagen werd Hugh Downie, een voerman van Illinois, des avonds te St. Louis geworgd. De bedrijvers dezer moorddaad waren jongens van 15 en 17 jaren, die in eenen barbierswinkel dienden. Zij heeten Theodore Debold, Nicholas Trautwein en Antoine Lies.

Op den bedoelden avond, noodigde Downie, toen hij geschoren was, Nicholas en Antoine uit, om met hem mede te gaan en er een te drinken. Toen zij terug kwamen, haalde Antoine hem over zich te laten shampoonen (dat is, zich de ledematen te laten wrijven en drukken, om pijn en vermoeijenis weg te nemen, hetgeen men zich veel na een bad laat doen), en Downie ging ten dien einde op eenen stoel zitten. Antoine goot toen het vocht op zijn haar, dat gebruikt wordt om het hoofd te reinigen, en liet opzettelijk eenige druppels van hetzelve in zijne oogen loopen, waardoor hij hem werkelijk verblindde. Terwijl dit plaats had, nam Nicholas eenen strop, dien hij van te voren daarvoor had gereed gemaakt, deed de lus om den hals van zijn slagtoffer, en trok die zoo stijf toe, dat hij in eenige seconden was doodgeworgd.—Theodore zegt dat hij slechts weinig worstelde, en slechts twee korte hevige schoppen gaf, eer het leven was uitgebluscht. Toen het touw om zijnen hals werd gedaan, greep Antoine zijne handen en hield die stevig vast.

Zij dachten dat Downie veel geld bij zich had, maar het bleek dat het slechts $50 was; en dus voor die armzalige som, die zij te zamen in eene eenige maand verdienen konden, bedreven deze jongens eenen moord, waarvoor zij tot de galg zullen verwezen worden. Downie had gesproken als of hij eene groote som gelds bij zich had, en dit ellendige pogchen kostte hem het leven. Voorwaar eene goede les voor grootsprekers.

Toen de daad volbragt was, en de jeugdige galgenvogels Downie's zakken geplunderd hadden, verbrandden zij zijnen hoed en wierpen het lijk in eenen kelder, waarin het gevonden is. Alle drie de jongens zijn Duitschers. De ouders van den 15jarigen Nicholas Trautwein wonen te St. Louis, de stiefvader van den 16jarigen Theodore Debold te Hermann, en de ouders van den 17jarigen Anton Lies in de nabijheid van St. Louis.

Nicholas, die alleen nog maar gevat is, bekende, dat hij het gaslicht uitdraaide, toen de beide anderen Downie worgden.

De blanke slaaf geen verdichtsel.

Omstreeks den eersten Januarij kwam er aan het depot van den onderaardschen spoorweg te Cincinnati eene vrouw aan, van een goed voorkomen en geheel blank, komende van Lexington, Ky. Zij verhaalde eene geschiedenis, die naderhand door de agenten van den onderaardschen spoorweg bevonden is waar te zijn. Haar vader was haar eerste meester, en deze woonde in het binnenland van Kentucky. Zoo als wij gezegd hebben, het negerelement was in haar gansch uitgebleekt. Zij werd bij gevolg als een vrije persoon behandeld, en haar werd door haren vader gezegd, dat hij in zijn testament eene beschikking had gemaakt tot hare vrijverklaring. Haar vader stierf, en zijn testament werd, verondersteld men, door sommigen der erfgenamen vernietigd, daar het eene beschikking over zijne goederen behelsde, die hun niet aannemelijk was. Het meisje werd met de nalatenschap verkocht. Zij werd gekocht door eenen man, die haar zoo slecht behandelde, dat zij trachtte weg te loopen. Zij werd gegrepen, teruggebragt en geslagen, zoodat zij nog de teekens der zweep op haren rug draagt. Hare tweede poging om weg te loopen was gelukkiger. Zij bereikte Lexington, en ging van daar met den trein naar Covington.

Zij had zulk een Caucasisch voorkomen, dat zij geene achterdocht opwekte en Cincinnati veilig bereikte. Hier vond zij vrienden, bezigheid en een te huis. Tot eenen godsdienstigen wandel overhellende, werd zij hier lid eener kerk, en was standvastig in het bezoeken der godsdienstoefeningen.

Haar meester werd op de eene of andere wijze met de plaats van haar oponthoud bekend, en deed eenige weken geleden eene poging om haar te krijgen. De zoon haars vaders, de zoon van haren laatsten meester en een of twee anderen kwamen te Cincinnati, om haar te vervolgen. — Van hare godsdienstige gezindheid hoorende, werden deze jonge lieden vroom (mogten zij dit gebleven zijn!) woonden bidvergaderingen bij, luisterden naar preken, enz., en trokken de kandacht van eenige ijverige broeders, die dachten dat zij in de jonge lieden *het begin van een godsdienstig leven zagen.*

Zoo gingen de zaken haren gang, tot zij op zekeren Zondag avond de blanke slavin in de kerk zagen. Toen zij in gezelschap van twee of drie vriendinnen naar huis ging, volgden zij haar en trachtten haar te vatten. Doch de Kentuckiers bevonden dat zij even goed handen aan het lijf had als godsdienst in het hart. Terwijl zij aan het krakeelen waren, kwamen er twee policiebeambten aan en haalden de jonge lieden door, "voor het mishandelen van vrouwen." Het meisje pakte zich weg, latende het aan de policie en de Kentuckiers over, om de zaak af te maken. Den volgenden dag ging zij naar Canada, via den onderaardschen spoorweg, en, gelijk zij in eenen eenige dagen geleden ontvangen brief zegt, "kwam daar behouden aan, en hoorde onder weg niets van hare vervolgers." Zij is wel en heeft [illegible] vrienden gevonden."

"Het doet ons leed te moeten zeggen, dat de jonge heeren van Kentucky het ter kerk gaan hebben gestaakt, en, als wij een van des meisjes gezellinnen mogen gelooven, op den avond van de poging om haar te vatten, gebruik hebben gemaakt van zekere gezegden, die, schoon zij dikwijls in de (orthodoxe) kerken worden gehoord, stellig onbetamelijk zijn, als zij door eenen leek gebruikt worden.—*Cincinnati Gazette.*

Zelfmoord, waarschijnlijk door wroeging.—Eenige maanden geleden huwde te Washington, in Franklin county, Missouri, zekere George W. Taylor, oud 28 jaar, afkomstig van Philadelphia of New Jersey. Kort daarna verliet hij zijne vrouw, waarom is niet bekend. Vijf weken geleden kwam hij in deze stad, zijnde een pleisteraar van beroep, en bragt twee weken door in het logement van William Cleveland, No. 228 North Fifth street. Verleden Zondag kwam hij terug. Hij werd het laatst te huis gezien, des Dingsdags bij het middagmaal. Hij verscheen niet bij het avondeten, en de cigaraar ging naar zijne kamer. Hij vond Taylor dwars op zijn bed liggen, geheel gekleed, het hoofd op een kussen. De regter arm rustte op zijne borst, en los in de hand bevond zich een "vijflooper," waarvan een loop was afgeschoten. De kruin van het hoofd was volkomen tot gruis geschoten, en de hersens, het bloed en het vleesch waren door het vertrek verspreid. De slag der pistool was onduidelijk gehoord, als deselve al gehoord was, ten gevolge van het geraas in eenen belendenden winkel. Onder andere papieren vond men in zijnen zak, eene strook, waarop met potlood geschreven was:

"Dierbare vrouw! Ik heb u verongelijkt. Vergeef mij en bid voor mij. Ik ben een booswicht en verdien te sterven. Moge God mijne ziel genadig zijn!"

De geschiedenis, die zulk een treurig einde had, is ons tot nog toe onbekend.—*St. Louis Democrat.*

Eene beste meid.—Eenige dagen geleden had er eene inschieting van den grond plaats in eene diepe doorgraving aan den Pittsburgh & Connelsville spoorweg, tegenover Mc Keesport, Pa., alwaar ook eene sterke bogt in den weg voorkomt. Eene dochter van John Drayed, het gevaar van den naderenden trein ziende, stak terstond de rivier over en liep het spoor af, wuivende met eenen rooden zakdoek, waardoor het haar gelukte den trein, juist bij tijds om een ongeluk voor te komen, te doen ophouden. De spoorweg compagnie heeft, om hare opprijsstelling van des meisjes moed en tegenwoordigheid van geest te toonen, haar voor vele toekomende jaren eene vrije plaats op den weg geschonken, en eene plaats, waar de treinen moeten stilhouden, voor haar gemak, nabij haars vaders woning gemaakt.

Het graf bestolen.—Het gebeente van Ethan Allen (een held der revolutie) is gestolen. Misschien versiert zijn geraamte thans de snijkamer van den eenen of anderen Chirurgicalen Wandaal. In allen geval is het niet in zijn graf. Men heeft op alle plaatsen van het familie lot te Bennington, Vermont, waar zijn grafsteen stond, ter diepte van 6 en 8 voet naauwkeurig gezocht, en geen spoor van menschelijke overblijfselen kan gevonden worden. Ten gevolge van deze merkwaardige ontdekking—of liever mislukking van ontdekking—is het leggen van den eersten steen van het beoogde monument ter zijner gedachtenis, onbepaald uitgesteld, en er heerscht groote opschudding in Vermont.

Door den bliksem gedood.—Een huis bij Eagle Point, bewoond door de familie Green, werd in de donderbui van gisteren namiddag door den bliksem getroffen. Een kind in de wieg werd gedood en verscheidene andere personen sterk verdoofd. Het huis was gedeeltelijk van steen en gedeeltelijk van hout. De bovenverdieping, die van hout was, werd weggeslagen, en de straal, door den muur gaande, schoot in de wieg, doodde het kind, en trof een meisje daar digt bij, *de figuur eens booms op hare dij drukkende*, en vandaar in de kelder gaande, de vrouw van Green, die toevallig in denzelven was, en verdoofde haar zoo dat zij eenigen tijd bewusteloos was. Dit is de zonderlingste gril van den bliksem, waarvan wij ooit gehoord hebben.—*Dubuque Express, 20 Mei.*

Wonderbaar hooge ouderdom.—Jufvrouw Villette, te La Salle, Mich., werd gisteren morgen op de begraafplaats der catholieken begraven. Zij was 112 jaar oud toen zij stierf, en had het grootste gedeelte eener eeuw hier geleefd. Haar echtgenoot (de derde of vierde) leeft nog, en is tusschen de 60 en 70 jaar oud. Men zegt dat zij haar testament in het laatst der vorige eeuw gemaakt heeft; en wat het zonderlingste is, *zij heeft al de personen overleefd, aan welke zij hare goederen vermaakt heeft.* Zij was een klein wijfje, en zeer levendig voor iemand van hare jaren.

Wilde pinksternakelen.—Een zoon van den WelEw. heer James Dolany, zeven of acht jaar oud, overleed Donderdag avond te Horicon, ten gevolge van het eten van wilde pinksternakelen. Hij was een lijk anderhalf uur nadat hij dezelven gegeten had. Twee andere kinderen aten er ook van, doch daar zij hunne maag hadden overladen, geraakten zij aan het braken, waardoor zij gered werden. Dit strekke tot eene waarschuwing.—*Fox Lake Gazette.*

Een vader, die naar zijne dochter zoekt.—De Bucyrus (Ohio) *Journal* zegt dat een man, die daar digt bij woont, eenige jaren geleden te Hornet, N. Y., zijne vrouw verloor dat zij een dochtertje hadden, dat hij onder de hoede eener vriendin plaatste en toen [illegible]. Hij bleef lien jaren weg en keerde terug, doch kon geen spoor van zijn kind vinden. Zij had twee teekens, waaraan hij haar zou kunnen kennen—een teen was zij kwijt, en zij had een [illegible] aan haren arm. De man zette haar eindelijk [illegible] en zette zich eindelijk nabij Bucyrus neder en huwde. [illegible]

Omtrent zes weken geleden kwam hij toevallig in zijn huis voorbij de kamer welke door een dienstmeisje werd bewoond, dat bijna twee jaren bij hem gewoond had, op eenen tijd, dat zij op het punt was om naar bed te gaan, en daar de deur open stond zag hij haren voet. Hij wierp er slechts even eenen blik op, en zag dat [illegible] van den regten voet kwijt was. Hij dacht er op dat oogenblik volstrekt niet over, maar zich te bed begeven hebbende [illegible] in, dat het zijne dochter wel eens kon zijn, waarnaar hij zoo lang gezocht had. In het geest liet hij die gedachte als onwaarschijnlijk varen, [illegible] drang zich steeds aan hem op, tot hij eindelijk zijne vrouw [illegible], kamer te gaan, en te onderzoeken of de [illegible] een likteeken van eene brandwond [illegible] was. Zij ging [illegible] grenzelooze vreugde bragt zij het [illegible] was zoo stellig, [illegible] dat het meisje [illegible] [illegible]

Zij kon hem slechts zeggen, dat zij hare [illegible] niet kende, dat hare [illegible] waren, dat zij ergens in het oosten had gewoond bij zekere familie [illegible] de familie [illegible] was door de vrouw, aan welke zij [illegible] was toevertrouwd [illegible] den dood [illegible] familie hadden de [illegible] haar een dienst bezorgd en [illegible] te Bucyrus bij eene familie [illegible] en had [illegible] werk te doen.

Dit kwam zoo juist, overeen met de reeds aangevoerde daadzaken, dat de vader den volgenden dag met haar oostwaarts ging, en de verschillende plaatsen die zij had opgenoemd bezochende, vernam hij tot zijne groote vreugde, dat zij inderdaad zijne dochter was.

Zij is een bijzonder schoon meisje, met een groot natuurlijk verstand, schoon geheel ongevoed, doch belangwekkend. Zij bevindt zich thans te Granville (Ohio) alwaar zij eene opvoeding ontvangt, om haar voor haren nieuwen stand geschikt te maken.

Tien jaren in de gevangenis voor menschenroof.—Onder de vonnissen, dezer dagen door Recorder Barnard, te New York, geveld, was opsluiting voor tien jaren in de staatsgevangenis van Oscar M. Thomas, die schuldig bevonden was van George Anderson, eenen vrijen neger, te hebben gestolen, met oogmerk om hem als slaaf te verkoopen, welk oogmerk hij gedeeltelijk bereikte. De advocaat des gevangenen stelde eene schorsing van het vonnis voor, doch dit werd door den Recorder verworpen.

Doodelijke uitwerkselen der vrees.—Mev. Parker, moeder van wijlen den redacteur van het Ironton (Ohio) Register, werd op hare reis naar Brownville in Nebraska, eenige dagen geleden, zoo verschrikt, dat zij het bestierf. Zij was, in gezelschap van haren zoon en een aantal [illegible] op de stoomboot Florida, die de Missouri opvoer. Voor zij bij Kansas City kwamen, werd op de boot de kreet van "brand" aangegeven, en eenigen tijd dacht iedereen, dat het schip in brand stond. Mev. Parker lag in de kajuit te bed, en zij verkleedde naderhand, dat, toen zij het geraas hoorde, haar hart scheen te zwellen en te springen, als of het uit haar lijf trachtte te komen. Het bleek dat het brandgeroep valsch was. Doch eenige oogenblikken daarna stiet de boot op eene stomp, en men schreeuwde, dat de boot zonk. Dit vergrootte den schrik van Mev. Parker, en zij werd van dien tijd af langzamerhand minder, en stierf een paar dagen daarna.

Eens meisjes dankbaarheid.—De *Montrose Review* deelt het volgende langgerekte geval van dankbaarheid mede:

"In het jaar 1844 nam een inboorling van Montrose plaats op eene stoomboot te Liverpool, om naar Schotland te gaan. Spoedig nadat de stoomboot haar dok verliet, viel er bij ongeluk een meisje over boord, en werd door onzen schotschen vriend gered, die, met eenen levensredder over boord springende, haar behouden aan boord van de stoomboot bragt. Gedurende den overtogt werd haar gevraagd, welke belooning zij haren redder dacht te geven, waarop zij zedigjk antwoordde, dat alles wat zij doen kon was hem hare hand te schenken; maar tot haar innig leedwezen vernam zij, dat hij gehuwd was. Na verloop van ongeveer 14 jaren, van welke zij er tien bij haren broeder te New York gewoond had, gevoelde onze dame zich geneigd om naar Schotland terug te keeren, en bij hare aankomst maakte zij er terstond werk van, om haren weldoener te vinden, hetgeen haar gelukte, en bevindende dat hij een weduwenaar was, bood zij hem terstond hart en hand aan. Wij vernemen, dat het huwelijk in Mei zal plaats hebben."

Wij wilden wel eens weten, welke waarde haar hart en hare hand hadden. In veertien jaren tijds kan, daarin al eene belangrijke daling plaats hebben, en het kon wel eens zijn, dat haar edelmoedig aanbod, bij den tweeden keer, niets anders dan een coup de desespoir was.—*Ref. N.*

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

New York, 19 Mei. De heer Farmer, die, gelijk bekend is, in den afgeloopen winter in No. 47 Ludlowstr. eene open tafel voor alle hongerige armen hield, zond ons gisteren een berigt, volgens hetwelk hij in zijn huis in het geheel 158,276 personen spijsde, en verder aan 1034 huisgezinnen, alsmede aan 811 zieken spijzen uitreikte. Het gezamentlijk getal der door hem gegevene maaltijden bedraagt 230,893. De daartoe aangewende artikelen waren van de beste hoedanigheid en bestonden uit rundvleesch, varkensvleesch, visch, aardappelen, brood en koffij. Door een gerekend kwam de portie op iets meer dan 7 cents te staan, zoodat dus door den burger Farmer bij de $17,000 tot dit edele doel zijn aangewend.

Deze inrigting had nog een insgelijks zeer gewigtig voordeel, dat daarin bestond, dat personen, die arbeiders noodig hadden, zich dahenen begaven; op welke wijze 1171 menschen werk kregen.

In zijn verslag zegt de heer Farmer, dat vele burgers hadden aangeboden, tot dekking der kosten het hunne bij te dragen, doch dat hij dit aanbod had afgewezen, omdat hij van te voren besloten had, de gansche uitgaven alleen te bestrijden. Hij bedankt deze burgers voor hunne goede bedoeling en wekt tot het oprigten op van vrije eetinrigtingen in elke ward, voor den aanstaanden winter.

— Eergisteren avond werd hier, door eenen Ierschen arbeider, Michel Gilmartin, aan zijnen kamerand, Patr. Mc Gowen, eene boosaardige mishandeling gepleegd, nadat beiden, die in hetzelfde huis No. 120 West 19 str. wonen, van hun werk waren teruggekeerd. Zij geraakten met elkander in twist, en Gilmartin gaf den anderen eenen slag, dat hij bewusteloos op den grond viel. Toen Mc Gowen, spoedig daarna weder bijkomende, wilde opstaan, sloeg hem Gilmartin nog eens neder, wierp zich toen op hem en beet zijn gezigt als [illegible] geheel, terwijl Gilmartin's vrouw het ongelukkige slagtoffer bij de haren vast hield. Eer Mc Gowen verlost werd, had hem het beest de gansche onderlip en een gedeelte van het [illegible] alsmede eenige vingers afgebeten. Toen vlugtte hij met zijne wederhelft, doch beiden werden nog des nachts door den policiebeambte Cooy in eene spelonk in de Baxter straat gevat en achter slot gestoken.

Sandusky, O., 20 Mei. Verleden Dingsdag werd te Townsend de volgende voorbedachtelijke moord gepleegd:—Zekere James Jones, een neef van Isaac June, koesterde eenen ouden wrok tegen den laatsten, en zich op wraak hebbende voorbereid, door eene helsche machine te maken van kruid en andere stoffen, en zich met eenen revolver en een mes gewapend hebbende, ging hij des morgens vroeg naar June's woning, bij het binnentreden zeggende: "June, ik kom nog bij u, om bij u te ontbijten." Men noodigde hem uit zulks te doen, en hij zette zich zoo bedaard aan de tafel als of hij op een vriendenbezoek was. Na het ontbijt, en toen June's werkvolk vertrokken was, stond hij op en zijnen revolver uittrekkende zeide hij: "June, *ik ben hier gekomen om eenen moord te plegen*, en is ga dien doen." Dit gezegd hebbende legde hij aan en schoot, maar de revolver weigerde. June greep hem toen aan en er had eene vreesselijke worsteling tusschen June, door zijne vrouw geholpen, en den booswicht plaats, waarbij de laatste links en regts met een scherp mes sneed. June's vrouw, ziende, dat haar echtgenoot aan stukken zou worden gesneden, liet los, [illegible] een paneel van de deur in en riep "moord." Toen de buren, door haar geschreeuw opmerkzaam gemaakt, er bij kwamen, bevond men dat het den moordenaar gelukt was June de ingewanden uit het lijf te halen, en dat het hem slechts mislukt was zijn duivelsch oogmerk ten einde te brengen, doordien zijn mes bij het hecht was afgebroken. Jones werd in verzekerde bewaring gebragt, en bij zijn verhoor kwam hij rondborstig voor zijn oogmerk uit en zeide slechts te wenschen, dat June sterven zou, dan zou hij ook gelukkig sterven, waarbij hij niet de minste wroeging aan den dag legde. Hij bevindt zich in de gevangenis te Fremont, en wacht op een nader verhoor.

P. S. Sedert het bovenstaande gezet was is June overleden.—*S. Register.*

Milwaukee, 25 Mei. Gisteren avond ongeveer ten 7 ure, had er eene vreesselijke uitbarsting plaats in Young's nieuw gebouw, welke veroorzaakt werd of door het ontbranden van ontsnapt gas, of door het springen van eene der pijpen. Gelukkig was dat gedeelte van het gebouw, waar het ongeval plaats had, onbewoond, en er kwam niemand bij om. De uitbarsting schijnt te hebben plaats gehad in het midden van eenen schoorsteen, nabij het noordeinde der derde verdieping, sloeg den muur tot gruis, en boven en onder[illegible] (vloer en zolder), van een. Twee deuren werden van de hengsels geslagen, zware stukken hout verbrijzeld, en de ramen geheel vernield. Het gansche gebouw schudde van den schok, en de slag werd drie blokken ver gehoord. Hoe de uitbarsting outstond is voor ons een geheim, en het was onmogelijk er gisteren avond achter te komen, uit hoofde van de vernieling, die door het ongeval veroorzaakt was.

— 26 Mei. Mr. Hayden, President van de Gas compagnie, heeft gisteren avond in eene *card* bekend gemaakt, dat "de timmerlieden, bij het leggen van den vloer in Young's gebouw, de pijp hadden beschadigd, zoodat er een lek was ontstaan (in eenen schoorsteen tusschen twee der kamers), hetwelk iemand moet hebben aangestoken, anders kon er geene uitbarsting hebben plaats gehad."

— 27 Mei. Heden morgen ten 8 ure voer de stoomboot *Forester*, kapitein John Robertson, van hier naar Grand Haven, met 25 passagiers, en zal thans dagelijks, des morgens ten 8 ure, van hier naar die plaats vertrekken. Zij was gisteren morgen alhier van Grand Haven aangekomen, hebbende de reis, niettegenstaande het zware weder, in *zeven uren* gedaan. Deze vaart zal zonder twijfel binnen korten tijd een der drukste routes naar het oosten zijn.

Columbus, O. 27 Mei. Heden namiddag werd alhier in het tuchthuis een manslag bedreven. Een tuchteling, Myers genaamd, van Dayton, doodde eenen anderen tuchteling, door hem met eene bijl op het hoofd te slaan. Myers zat voor paardenstelen. De man, die geslagen werd, was bijna oogenblikkelijk dood.

Philadelphia, 25 Mei. Toen de Duitsche Lafayette riflemannen gisteren avond van een feest op Lemon Hill terugkeerden, werd een policiebeambte door eenen soldaat met zijn zwaard geslagen. De policie trachtte den beleediger gevangen te nemen, maar de soldaten verzetten zich hier tegen. Het gespuis koos de zijde der policie en er vielen verscheidene schoten aan beide zijden, en Frank Wendell en Charles Barnard, privaatpersonen, werden gewond. Men denkt doodelijk.

Washington, 25 Mei. Heden passeerde de Senaat de bill voor de verbering der haven van Chicago, met 26 tegen 17 stemmen, alsmede de bill voor de verbetering van den mond der rivier Milwaukee. Natuurlijk waren het enkel Democraten, die er tegen stemden. De bill voor de verbetering van de haven van Sheboygan werd mede ter hand genomen, doch ter zijde gelegd voor de overweging der bill van de vijftien millioene leening, een gevolg van de goedkoope administratie van James Buchanan.

— 27 Mei. De heer Seward bragt heden de bill voor de verbetering van de haven van Sheboygan weder ter tafel, doch dezelve kwam tot geene beslissing.

GEMENGDE BERIGTEN.

Kapitein Evans, van Berlin, Marquette Co., Wis., bevindt zich te Green Bay, om zich een schip aan te schaffen, met het doel om met eene lading voortbrengselen van Wisconsin naar Europa te varen.

— De Leavenworth (Vrijstaats) constitutie in Kansas is met de verbazende meerderheid van 8000 stemmen aangenomen, en toch zal onze pro slavernij administratie beproeven het volk de Lecompton (slavernij) constitutie te doen verzwelgen.

— Men houdt het thans voor vast en zeker, dat James Buchanan in de aanstaande kiezing weder als Candidaat voor het presidentschap zal optreden.

— Detroit heeft zes schepen geladen, om regtstreeks naar Liverpool te varen.

— De hoogste waterval der wereld bevindt zich op de Sandwich eilanden, en wordt gezegd tusschen de vier en vijf duizend voet hoog te zijn.

— De Buffalo Commercial klaagt over de kleine eijeren, en wilde wel eens weten of de boeren de grootsten uitzoeken en die zelve opeten; dan wel of de kippen zoo verontwaardigd zijn over den lagen prijs, dat zij geene groote eijeren willen leggen.

— Te Frederick, in Maryland, is zekere Daniel Gayer veroordeeld tot de betaling van $10,000 omdat hij de huischeheid van de vrouw des WelEerw. heers Stewart in een kwaad licht had geplantst.

— Napoleon III heeft al de schulden van de moeder zijner vrouw betaald, en haar bovendien, uit Eugenie's naam, een kasteel in Sevilla geschonken.

— Graaf Walewski, de minister van buitenlandsche zaken, heeft, in den vorm, die door de fransche wetten gevorderd wordt, zich als vader erkend van een van Rachels kinderen.

— De mayor van Philadelphia heeft het verkoopen van nieuwspapieren op Zondag verboden.

— Beide Huizen onzer Legislatuur hebben eene wet gepasseerd, die zes dagen loon van eenen ambachtsman of arbeider uitzonderen van inbeslagneming.

— Een wetsontwerp tot herstelling van de doodstraf voor moord in den eersten graad werd door den Senaat van Wisconsin, met eene meerderheid van vijf stemmen gepasseerd, doch kwam te laat in de Assembly, om daar behandeld te worden.

— In een der geregtshoven van New York heeft Edward Ayers, oud *tien*, eene geregtelijke echtscheiding gezocht van zijne vrouw, oud *zestien* jaar, wegens echtscheiding.

— De vorst in het Zuiden heeft niet zoo veel schade aan de katoenboomen gedaan, dan men schreeuwde.

— Senor Zerruga, de attaché van het Spaansche gezantschap, die te Washington, uit bankier Corcoran's huis, werd geschopt, wordt door al de gezanten ondersteund, behalve door Baron Gerold, van Pruissen, en den gezant van Oostenrijk.

— De Staat Ohio brengt jaarlijks zooveel eijeren op, dat de interest van deszelfs staatsschuld van 20 millioen dollars, er van, zou kunnen betaald worden.

— Er is thans zoo veel ledig liggend kapitaal te Hartford, Conn., dat er, thans te New York, groote sommen op de beste panden worden uitgezet, tegen drie per cent in het jaar, in plaats van drie per cent in de maand, gelijk zes maanden geleden.

— Albert Rust (niet Rusk), een lid van het vorige Congres, wiens voornaamste daad bestond in het slaan van Horace Greeley op de trappen van het Capitool, is in Arkansas tot candidaat benoemd voor de kiezing van een lid voor het eerstvolgende Congres.

— De WelEerw. Robinson Scott heeft in de noordelijke Staten $70,000 opgezameld, voor het verspreiden van het protestantismus in Ierland.

— Te New Bedford, Conn., is eene kip met sloffa van boot geboren, [illegible] mede [illegible] van tijd tot tijd hare balans verliest.

— De [illegible] van 15 millioen zal tegen niet meer dan 6 percent zijn, en in 15 jaren afgelost worden.

— Den 15 Mei werd te Buffalo de blanke tarwe van Wisconsin verkocht voor 90 cents het bushel.

— Amos C. Parker, die aanspraak op de pokken te overleven, gaf jaarlijks van vijf tot tien duizend dollars uit aan [illegible].

— Uit Washington is den oorlogschepen der Ver. Staten gelast, de britsche kruisers te waarschuwen voor [illegible] der amerikaansche schepen, en in geval van volharding, dezelve met geweld tegen te gaan.

— Charles Sumner is op raad zijner geneesheeren naar Europa teruggekeerd, om eene verdere herstelling zijner gezondheid te zoeken.

— Sommigen der zuidelijke nieuwsbladen spreken van Senator Green, van Missouri, voor het Presidentschap.

— F. F. Thayer, erfgenaam van het grootste vermogen in Nieuw Engeland, stierf onlangs te Avignon, in Frankrijk, in den ouderdom van 20 jaren.

— De bankier Corcoran en zijne dochter zijn naar Minnesota gegaan en niet naar Europa, gelijk eerst gezegd werd.

Ingezonden Stukken.

Als er een schaap over de brug gaat, dan volgen al de anderen.

Naauwelijks heeft de heer Smallenburg, (waarom ZijnEd. zoo onverwachts, en bijna geheel *hors de saison*, gelijk een *deus e machina*, met een politiek artikel voor den dag komt, zal ZijnEd. zeker zelf het beste weten) een stuk over politiek in de *Hollander* geplaatst, of ziet daar de schrijfwoede der democratische politicastertjes van Michigan ontwaakt.

Al terstond vond ik, in de *Hollander* van 12 Mei een artikel onder het opschrift, "Belijdenis van eenen vroegeren Republikein,"—een artikel—wel, ik heb in langen zulk een onnoozel artikel niet gezien. De schrijver bewijst in hetzelve niets anders, dan dat hij van de eene partij even weinig weet als van de andere, dat hij van de groote kwestie volstrekt geen begrip heeft, en dus, als een blinde rondtastende, nu eens aan deze dan weder aan gene zijde te regt komt. Zoo bevindt hij zich dan nu aan de democratische zijde, en gelooft zich bekeerd! Geen wonder dat de Democraten, en dit is de eerste maal niet, dat zij een groot geschreeuw maken, als er zulk een heen en weder fladderaar in hunne gelederen komt, een hosanna over die gewigtige bekeering aanheffen, dat de Redacteur van de *Hollander*, op zijnen gewonen katechiseermeesterstoon, er den zegen over uitspreekt, en dat zekere Q. in het volgende nommer met eene lofrede op bedoeld stuk, die sterk naar schoolvosserij riekt, voor den dag komt. De lofredenaar Q. toont daarin, afschoon hij op eenen schoolvorstelijken toon spreekt, meer bombast en [illegible] klinkende woorden en magtspreuken [illegible] en [illegible] even onnoozel te zijn als de schrijver der belijdenis; en holt, door zelfbehagen aangevuurd, als razend in onkunde, dwaling en onzin voort.

Het zou eene onbescheidenheid van mij zijn, van den Redacteur der Nieuwsbode te vergen, dat hij zijne kolommen zou vullen met eene wederlegging van die onnooze artikels, op welke, juist niet, regt het spreekwoord "veel geschreeuw en weinig wol" is toe te passen; ik wil hier, uit liefde tot de waarheid, slechts eenige aanteekeningen laten volgen.

De Republikeinen werken niet tot uitroeijing der slavernij (dit zou onbezonnen zijn) maar tegen hare verdere uitbreiding. Zij handelen niet alleen uit belangstelling in den zwarte, maar ook uit belangstelling in den blanke; want zij beschouwen de slavernij als een gruwel voor God, eene schande voor de Vereenigde Staten, eene vlek op het wapenschild der Unie, eenen hinderpaal voor de ontwikkeling der nijverheid en de verspreiding van het evangelie, eene inrigting, die in de tijden der barbaarschheid en niet in de negentiende eeuw te huis behoort, die in strijd is met elk denkbeeld, dat wij ons van een beschaafd land vormen, en daarom meenen zij met regt, dat er volstrekt geene sprake meer van eene uitbreiding der slavernij kan zijn, en dat het eene geheel natuurlijke zaak is, dat het Congres de magt heeft, om de slavernij en veelwijverij, die tweelingen der barbaarschheid, uit de territoiren te weren. Daaruit blijkt, dat men omtrent de slaven geheel onverschillig kan zijn, en toch een Republikein wezen, toch de belangen der Unie behartigen, en wel, degelijk de landverhuizing voorstaan kan.

Wat betreft, dat de heer Ferry gezegd zou hebben "dat hij liever de Unie ontbonden, dan er eenen anderen slavenstaat bijgevoegd zag," welke verschrikkelijke woorden den schrijver der belijdenis, haast in rep en roer naar de Democraten hebben doen overloopen, — hierop zeg ik eenvoudig *eene* boutekraai maakt den konden winter niet!

Hetzelfde spreekwoord, pas ik ook toe, op de beschuldiging, dat de Republikeinen thans Douglas eenen patriot, eerlijk, verstandig, enz. noemen. Dat de Republikeinen om de uitbreiding der slavernij tegen te werken, met de anti Lecomptonisten eene gemeene zaak hebben gemaakt, dit was het eenigste wat zij gedurende de jongste zitting van het Congres doen konden, maar zij daarom nu nog hoeg met Douglas zouden loopen, dit is, op eenige uitzonderingen na, geheel bezijden de waarheid.

Ik zal, daarover hierna, een paar andere republikeinsche artikeltjes laten volgen, en dan van de gewigtige belijdenis afstappen. Ik heb er waarlijk, reeds te veel tijd en plaats aan besteed.

De gansche wereld kent de verzucht van den heer Douglas; ieder en een weet, dat het hem meer te doe [illegible] presidents chair [illegible] kiezing tot V. S. Senator te doen is. [illegible]

Dat is de eenige grond zijner oppositie. [illegible]

[illegible]

Het platform van Douglas is, voor zoo ver wij weten, thans even als in 1855; de Kansas Nebraska bill is thans, gelijk toen ter tijd de Dred Scott uitspraak. De belijdenis der Republikeinen is de stelling, dat de slavernij geen regt heeft, om het gebied der slavenstaten te overschrijden, dat de territoiren der Ver. Staten voor den vrijen arbeid bestemd zijn en behouden moeten worden. Tusschen deze [illegible] is eene vermiddeling niet mogelijk, [illegible] slechts denkbaar op kosten der grondbeginselen van de eene of de andere partij.

[illegible]

heeft dood geworsteld.—*Westliche Post.*

Maar geen jota geven wij van onze grondbeginselen op! *In hoc signo vinces!* Wij willen geenen strijd met arglistigheid en verraad, wij willen eenen strijd, met open vizier en vliegende vaandels, eenen strijd waarin iedereen weet, waarvoor hij strijdt. —

(Quincy Tribune.)

»De Republikeinsche partij raakt op haar eind," dus besluit Q. zijne diepzinnige rede — het is mogelijk; maar ik voor mij sta vast in het geloof, dat Q. alles behalve tot de profeten of zieners behoort, en dat eene partij, die uit zoo vele inconsequentien bestaat en op egoismus gegrond is, in groot gevaar is van eene geduchte nederlaag.

Een Kosmopolitaan.

WEERKUNDIGE WAARNEMINGEN.

Te Sheboygan.

DES MORGENS BIJ ZONSOPGANG.

Mei.	Fahrenheit.	Reaumur.	Celsius.
ZONDAG 23	49gr.	7½gr.	9½gr.
Maandag 24	45	6½	8
Dingsdag 25	51	8	10
Woensdag 26	51	8	10
Donderdag 27	51	8	10
Vrijdag 28	52¼	9	10½
Zaturdag 29	58	11½	14½

DES MIDDAGS TEN 1 UUR.

Mei.	Fahrenheit.	Reaumur.	Celsius.
ZONDAG 23	69	16½	20½
Maandag 24	49½	7¾	9¾
Dingsdag 25	49½	7¾	9¾
Woensdag 26	66½	15	18¾
Donderdag 27	66	14½	18½
Vrijdag 28	60½	13	16¼
Zaturdag 29	65	15½	19

DES AVONDS BIJ ZONSONDERGANG.

Mei.	Fahrenheit.	Reaumur.	Celsius.
ZONDAG 23	53	9¾	12
Maandag 24	47	7	8¾
Dingsdag 25	47	7	8¾
Woensdag 26	56	10½	13
Donderdag 27	52	9¼	12
Vrijdag 28	59½	12½	15½
Zaturdag 29	56	10½	13

OORLOG MET DE V. STATEN EN ENGELAND!

NEDERLAND DAARIN GEWIKKELD!

De heilige Unie wil Nederlands Oost Indische bezittingen inpalmen, welke zij dat landje reeds lang misgund heeft!

NEDERLAND ROEPT ZIJNE WAKKE ZONEN OP TEN STRIJDE!

EEN LEELIJK DILEMMA VOOR DE NEDERLANDERS IN AMERIKA!

Zoo ver is het echter nog niet gekomen, en het is ook niet waarschijnlijk, maar behoort daarom toch niet onder de onmogelijkheden. Niemand late zich evenwel daardoor afschrikken van zijne benoodigdheden op te doen (er staat ten minste vooreerst nog geene plundering voor de deur,) en die goedkoop en goed wil koopen en daarbij vriendelijk wil behandeld worden en zijne moedertaal wil hooren, die ga in den kruideniers en ellewaren winkel van Sprangers & Baert naast de German Bank te Sheboygan.

CORRESPONDENTIE.

Het door den heer Salverda ingezonden stuk, ofschoon sterk doortrokken van den zuurdesem der pseudo democratie zal in het volgende nommer geplaatst worden; edoch — die kaatst moet den bal verwachten.

MARKTPRIJZEN.

Sheboygan, Wis. den 31sten Mei 1858.

Blanke Winter Tarwe,	℔ bushel	$ 0.60	@ 0,70
Roode W. en Z. Tarwe,		– 0,55	@ 0,70
Rogge,	„ „	– 0,40	@ 0,50
Gerst	„ „	– 0.35	@ 0,40
Haver	„ „	– 0,22	@ 0,25
Ind. Koren,	„ „	– 0,40	@ 0,45
„ in Aren,	„ „	– 0,20	@ 0,22
Witte Boonen,	„ „	– 0,62	@ 0,75
Erwten,	„ „	– 0,40	@ 0,56
Aardappelen	„ „	– 0,18	@ 0,25
Gras Zaad,	„ „	– 1,00	@ 1,25
Droogo Appels	„ „	– 2,50	@ —
Groene Appels,	℔ barrel	– 4.00	@ 4,50
Spek [mess]	„ „	– 0.00	@ 0,00
Zout,	„ „	– 2,75	@ 3,00
Wit Visch.	„ „	– 4,00	@ 6,50
Meel extra fijn v. blanke			
Winter Tarwe	„ „	– 3,50	@ 4,00
Meel extra 2de kwaliteit,	„ „	– 3,25	@ 3,75
„ super fijn,	„ „	– 2,50	@ 3.00
Roggemeel	„ „	– 2,00	@ 0,00
Buckweitmeel,	„ 100℔s.	– 1,25	@ 1.50
Ind. Korenmeel,	„ „	– 1,00	@ 1,25
Vleesch	„ „	– 4,00	@ 5.00
Spek	„ „	– 6,50	@ 7,00
Boter	in tonnetjes	– 12,00	@ 15,00
„ versch	℔ ℔s.	– 0,13	@ 0,16
Huiden droogo	„ „	– 0,06	@ 0,08
„ natte	„ „	– 0,02	@ 0,04
Geslagte Varkens,	„ „	– 0,05	@ 0,06
Hammen,	„ „	– 0,08	@ 0,09
Eijeren	per dozijn	– 0,00	@ 0,07
Timmerhout	M	– 6,00	@ 12,00
Shingles	„	– 1,25	@ 3,00
Hooi	ton	– 6,00	@ 7,00
Hout,	cord	– 1,50	@ 2,00

Advertentien.

. Getrouwd door WelEw. heer W. van Leeuwen,
ANTONIE CHRISTIAAN WALVOORT,
met
JOHANNA GERTRUI VELDHORST,
beiden uit Gelderland,
Town Holland, Wis.,
den 21sten Mei 1858.

. Getrouwd door den WelEw. S. Bolks.
JAKOB RISPALJE,
met
RACHEL DE ZWARTE.
Milwaukee, Wis.,
den 20 Mei 1858.

Bij den uitgever van dit blad zijn te bekomen nog eenige exemplaren van het volgende vraagboekje voor kinderen, tegen 12 ct. het stuk en 10 cents bij het dozijn:

KORT ONDERWIJS
IN DE LEERE DER WAARHEID EN DE praktijk der Godzaligheid,
BENEVENS DE HISTORIE DER HEILIGE SCHRIFT.
Ten dienste van de jonge kinderen der gemeente JESU CHRISTI.

COSTER & PASDELOUP
AGENTEN
voor den koop en verkoop van vaste goederen,
Lind's Blox, hoek van de Randolph en Harvestsir., Chicago, Illinois.
Belasten zich met het innen van verschuldigde gelden en huurpenningen, het verhuren, verkoopen en koopen van huizen, landhoeven, lotten, enz., het betalen van belastingen voor hen, die in genoemde plaats niet tegenwoordig zijn, het maken van huurcedullen, koopbrieven, hypotheken en andere legale stukken, tegen eenen civielen prijs. 622.

TERINGACHTIGEN,
WANHOOPT NIET!!

☞ EEN OUDE INDIAANSCHE DOCTOR ontdekte, terwijl hij zendeling onder de Indianen van de Rotsgebergten (Rocky-Mountains) was, eene ZELDZAME PLANT, die blijkt een zeker middel tegen Tering, Luchtpijpontsteking, Engborstigheid, Leverziekte, Zenuwachtigheid, Verkoudheid, enz te zijn. Daar hij nu zijn fortuin gemaakt en zijne zaken vaarwel gezegd heeft, wil hij de voorschriften en aanwijzingen tot het bereiden der geneesmiddelen, *vrachtvrij* aan ieder een zenden, die dezelven verlangen, en zijn adres zenden zal, daarbij insluitende twee postetempels (6 cents), voor het port van het antwoord, met eene beschrijving van hunne ziekteverschijnselen. De Oude Doctor heeft meer dan 3000 gevallen van tering alleen genezen, en hoopt dat alle ongestelden van deze gelegenheid zullen gebruik maken, daar de Doctor al het goed wil doen wat hij kan, eer hij sterft.

TERING GENEZEN. TERING GENEZEN. TERING GENEZEN. TERING GENEZEN. TERING GENEZEN. TERING GENEZEN. TERING GENEZEN.

Adres:
Doct. UNCAS BRANT,
Box, 3531 P. O., New York.

GEEFT ACHT!

Farmers, bouwt rood mostaard zaad: gij kunt het voor eenen goeden prijs verkoopen aan W. K. MULDER, mostaard fabrikant in town 14.

UITMUNTENDE LANDERIJEN
IN DE COUNTIES [DISTRIKTEN] JUNEAU EN ADAMS.
IN DEN
STAAT WISCONSIN.

De volgende te koop aangeboden landerijen behooren tot de best gelegene en rijkste gronden in dit gedeelte des Staats. Zij zij ruim voorzien van bouw en brandhout, grasvelden, stroomend en bronwater: en bij uitnemendheid geschikt voor landbouw en veeteelt. Zij liggen allen nabij Stations op den La Crosse en Milwaukee Spoorweg, den gewigtigsten handelsweg in den geheelen Staat.

JUNEAU COUNTY.

Towship 15, Noordelijk van Rij 4 Oostelijk.

Sectie 1. — N o qr, n hf van z o qr en o hf van n w qr. – – – – – – – 320 acres.
Hoog en zwaar, witte eiken bosch, rijke vlakten, schoone grasvelden, benevens – – – 40 acres.
Hooiland ten noorden van het boven beschrevene.
Sec. 4.—Z hf van z w qr en n o qr van z w qr. 120 ac.
Best rijk land, volkomen vlak; met wit en ander eikenhout, – – – – – – –
Sec 5.—Z hf n o qr en n hf van z o qr. 160 acres.
Diverse soorten van eiken en notenboomenhout, van 10 tot 15 acres goed hooiland.
Sec. 10.—N W qr. Goed wit eiken en ander bosch, welig gras, – – – – – – 160 acres.
Sec. 17. — W hf van n o qr. Goed houtgewas, meestal wit eiken, rijk land, welig gras en stroomend water. – – – – – – – 80 acres.
Sec. 18.—Z half van z w qr. De helft goed wit eiken bosch; de wederhelft zonder houtgewas, rijk en vruchtbaar land, – – – – – – 53 acres.
Sec. 20.—W hf van z o qr en n hf van z w qr. Uitmuntend vlak, rijk en droog land met burr eik, 160 ac.
Bovenstaand land ligt van 1 tot 6 Engelsche mijlen van het dorp en spoorweg station Mauston.

Township 14, Noordelijk van Rij 3 Oostelijk.

Sec. 3.—N W. qr van z w qr. – – – 40 acres.
Sec. 4.—Z O qr. o hf van z w qr, n w qr van z o qr en lots 3 en 10 van n w. qr. – – – 360 acres.
Deze 400 acres liggen bij elkander, circa 7 mijlen zuid-west van Mauston. Het is hoog en vlak land, rijk in bronwater, met uitmuntend eiken en notenboomen bosch, en weelderig gras. Onovertroffen voor alle takken van landbouw en veeteelt.

Township 16, Noordelijk van Rij 5 Oostelijk.

Sec. 31.—Z hf van z w qr. – – – – 59 acres.
Zuid half goed boomgewas; noord half best hooiland; qualiteit uitmuntend.
Sec. 32. — Z hf van n w qr. Best & rijk land; n hf met goed houtgewas – – – – 80 acres.
N O qr van z w qr, z w qr van z w qr, z w qr van z o qr en lot 5 of z o qr van z o qr – – 153 acres.
Er loopt een beekje door dit land, dat in de Wisconsin rivier uitwatert. Het is rijke lage prairie met eenig eikenbosch en een twintig tal akkers hooiland. Uitmuntend voor veeteelt.
Het ligt 6 a 7 mijlen van Mauston, 4 a 5 mijlen van Germantown.

Township 15, Noordelijk van Rij 5 Oostelijk.

Sec. 5.—N W. qr van n w qr.
Sec. 6.—N hf van n o qr. } – 125 acres.
40 acres beste prairie, 85 acres wit eiken opening, uitmuntende qualiteit.
Sec. 6. —N W. qr. Onovertreffelijke wit- burr en zwart eiken openingen. – – – – 122½ acres.
Sec. 8.—Z hf van n o qr en n hf van z o qr. Rijke en vruchtbare burr eiken openingen, hier en daar eenig pijnhout. De weg loopt midden door het land. Volmaakt vlak. – – – – – – 160 acres.
Sec. 15.—O hf van z o qr. Best prairieland, welnig houtgewas, ten zuiden begrensd door de Lemonwier rivier. – – – – – – – 80 acres.
Sec. 23.—N O qr. Uitmuntende wit eiken openingen, vlak land, welig gras, zwaar en gezond hout. – – – – – – – 160 acres.
Sec. 25.—N E qr van z w qr, z hf van n w qr, z w qr van z w qr. In hoedanigheid als het n o qr. 110 ac.
Het land in dit Township ligt in de nabuurschap van Mauston, Germantown en Newport, nabij het spoorweg station Lyndon.

Township 14, Noordelijk van Rij 6 Oostelijk.

Sec. 29.—N E qr van z o qr. Wit en burr eiken openingen, weelderig gras en plantgewas. 40 acres.
Sec. 31.—Z W. qr van z o qr. Best wit en burr eiken openingen; een klein stroompje gaat door hetzelve, – – – – – – – – 40 acres.
Deze landerijen liggen 3 mijlen van Kilbourn City.

Township 14. Noordelijk van Rij 6 Oostelijk.

Sec. 1.—Lots 8, 9, 10 of w hf van n w qr. Ploeg en grasland van de beste soort. Hier en daar burr en zwarte eiken. Een beekje loopt door het zuidelijk gedeelte. – – – – – – 111½ acres.
Sec. 1.—Z W qr. Zware en rijke zwarte grond; een beekje 5 of 6 voet wijd in het noord oostelijk gedeelte. Vrij goede hoeveelheid witte, burr en zwarte eiken, benevens best hooiland. Uitmuntend voor weide, melkerij en bouwland. – – – 160 acres.
Sec. 2.—O hf van n o qr. Burr, witte en zwart eiken openingen. De beek loopt door het zuidelijke deel; best hooiland langs de beek; vruchtbaar land. Uitmuntend voor weide en melkerij. – – 114 acres.
Sec. 3.—Lots 1, 7 en 8 in n o qr. Beste en rijke landhoeve voor veeteelt en melkerij. Goed bouw, best weide en hooiland. Beek in het zuidelijk gedeelte. – – – – – – – 113½
Sec. 3.—Lots 3 en 4 in n w qr. Uitmuntend vlak hooiland in het zuidelijk deel, goed bouwland in het noorden. Goed houtgewas. De beek doorsnijdt het. – – – – – – – 67½ acres.
Sec. 4.—Lots 1 en 2 in n o qr. Twee beekjes doorsnijden het; goed wei, hooi en bouwland vlak en van rijke hoedanigheid. – – – 67½ acres.
Sec. 5.—Lots 9 en 10 in n o qr. Rijke lage prairie; gedeeltelijk met goed houtgewas; best voor de ploeg, of voor weide en hooiland. – – – 80 acres.
Sec. 5.—Z hf van z o qr. Meestal eiken opening; gras rijk en digt, goed voor ploeg of weide. 80 acres.
Sec. 5.—Lots 6 en 11. Beste grond, schoon eikenhout, wit, burr en zwart. Het zuidelijke gedeelte heeft weinig hout, het is meestal prairie. Een beekje doorsnijdt het. – – – – – 80 acres.
Sec. 9.—O hf van z o qr.
Sec. 10.—W hf van z w qr. } Uitmuntend land, gedeeltelijk onder cultuur, weinig houtgewas. Er loopt een stroompje midden door. Vijf kwartier gaans van het station Lyndon. – – – – 160 acres.
Sec. 12.—Z hf van n o qr. Beste gronde burr en zwarte eiken, weelderig gras. – – – 80 acres.
Sec. 13.—O hf van z o qr. Best rijk land, beekje in het zuid oostelijk gedeelte, goed houtgewas. 80 ac.
Sec. 14.—N O qr van n w qr. Goed eikenhout, beste grond. – – – – – – – 40 acres.
Sec. 22.—N hf van n o qr. Zwaar hout, burr en zwart eikenbosch, rijk land. – – – 80 acres.
Sec. 24.—N W qr van z w qr. Goed bouwland. 40 ac.
De landerijen in township 14, Rij 6 liggen van ½ tot 4 mijlen van Lyndon Station.

ADAMS COUNTY.

Township 14, Noordelijk van Rij 6 Oostelijk.

Sec. 12.—[illegible] burr en zwart eiken opening; best en welig gras. Goed bouw en weiland. – – – – – – – 40 acres.
Sec. 12.—Lot 3 en n hf van z o qr. best [illegible] heel vlakte burr, wit en zwart eiken opening [illegible] beekje stroomt door lot 3. Een gedeelte van lot 3 is uitmuntend hooiland. – – – – 120 acres.

Sec. 20.—N O qr van n o qr, lot 2 en Sec. 21 n w qr. Uitmuntende landhoeve doorsneden met een beekje; zware en rijke grond; wit eiken opening. – – – – – – – 252½ acres.
Sec. 24—Z hf van n w qr, z w qr en Sec. 25, n hf van n w qr. Best prairieland, westelijk gedeelte bosch. – – – – – – – 320 acres.
Het land in bovengenoemd township ligt nabij de station te Kilbourn City en nabij Newport.

Township 14, Noordelijk van Rij 7 Oostelijk.

Sec 1.—Z hf van n o qr. Rijk land met een stroompje doorsneden. Hier en daar eikenbosch 80 ac.
Sec. 2.—Z O qr van z w qr. Burr en witt eiken opening, vruchtbare grond. – – – 40 acres.
Sec. 12 —Z W qr van n o qr, n w qr van n w qr, n o qr van z o qr en w hf van z o qr. Meestal burr eiken, hier en daar zwart eiken opening. Uitmuntend vruchtbaar land. Eene kleine beek in n o qr van z o qr. – – – – – – – 200 acres.
Sec. 14 —N hf van n o qr. Goed eikenwoud, uitmuntend land. – – – – – – 80 acres,
Het land in dit township ligt 6 a 8 mijlen van het dorp Oxford,
Totaal – – – – – – – 5000 acres.

De ondergeteekende is eigenaar van verscheidene goede landhoeven in Sauk County, alsmede van dorpslotten in Mauston, Kilbourn City, Newport en Lynden en wil tegen lage prijzen en op gemakkelijke voorwaarden verkoopen. Newport ligt 1½ mijl [½ uur gaans] van het spoorweg station te Kilbourn City, waar de ondergeteekende dagelijks in zijn kantoor te spreken is. Addresseer voor nadere informatie

G. VAN STEENWIJK
te Newport, Sauk County, Wisconsin.

GEVRAAGD.

Een oppassend man met eenige geldmiddelen die het KALKBRANDEN verstaat en met DEN BOUW DER OVENS bekend is, wordt de gelegenheid aangeboden; om zich van een goed bestaan te verzekeren.
Addresseer G. VAN STEENWIJK, Newport, Sauk County, Wisconsin. 426tf.

THE NEW YORK
STEAM SAW-MILL
AND
MACHINE COMPANY.
CAPITAL $250,000.

THIS company has been organized with the above capital for the purpose of supplying the demand for the

COMBINATION
PORTABLE STEAM SAW-MILL,
AND OTHER IMPROVED MACHINERY.

They have purchased the entire machinery business heretofore carried on by J. M. Emerson & Co., also the Montgomery Works at Yonkers, on the Hudson, near this city, and with the experience and facilities combined in its organization are prepared to furnish machinery of all kinds at more liberal rates, than has ever been offered at any other establishment.

THE COMBINATION SAW-MILL was patented October, 1856, and is now generally acknowledged to be the cheapest, most practical, and efficient lumber manufacturing machine in the world. A large number of them are in successful operation in different sections of this country, Canada, Cuba, and South America, and wherever their merits have been tested they are being adopted by lumber manufacturers in preference to all other mills.

The following letter expresses the general opinion of those who are using the Combination Mill:

Messrs. Emerson & Co.—Gentlemen: I have tried the saw-mill purchased of you, and will say that it performs well, and more than meets my expectations. I am well pleased with its performance. I set it up on a small stream that afforded constant water about as thick as my little finger, which was much more than sufficient to supply the boiler. We are able to cut 3,000 feet of beautiful lumber in 12 hours, with something less than one cord of wood. It is the very thing we have so much needed in our country for a long time. With a little trouble and expense, we are able to move it from five to ten miles per day, and set it up in the heart of the timber, which saves the great burden of hauling the logs a long distance to the mill.

Yours, respectfully, JESSE KERR, JR.,
Louisville, Tenn.

The Company has purchased LUND'S PATENT FEED ARRANGEMENT, which is illustrated and described in the Scientific American for October 24. This adds greatly to the efficiency of the mill.

THE COMBINATION MILL, with all the recent improvements, and steam power of 15 horses, is capable of sawing from 3,000 to 4,000 feet in twelve hours, and is sold for $1,650.

THE NEW YORK CIRCULAR SAW-MILL is manufactured only by this Company. It is of superior construction, and sold for 25 per cent less than other mills of no greater capacity. A mill with 36 to 54-inch saw can be sold for $150 to $500, and with a 20 horse engine and boiler is sold for $2,200.

Steam Engines and Boilers; Engines of from one to one hundred horse power; Locomotive, Tubular, Flue and Cylinder Boilers furnished at greatly reduced prices from former quotations.

Drawings with plans and specifications for buildings and machinery furnished gratis to our customers.

Competent mechanics are sent out to put up and set in operation our machinery, when required.

We also manufacture Shingle Machines, Planing Machines, Sugar mills, and Machinery in general.

Special attention paid to getting up Shafting and Pullies for manufactories, and all kinds of Mill-Wright work.

This Company is selling in great numbers a Patent Conical Burr-Stone Mill, for flour, corn meal and all kinds of feed, which is pronounced by experienced millers, both in this country and Europe, the best mill ever constructed. It will grind more grain in the same time, and with half the power, of any mill of the same price in the market.

We also furnish other styles of Grist-Mills, when required.

J. M. EMERSON & Co., Agents,
61 No. 371 Broadway, New York.

OTTEN'S BRICK BLOCK.

Bij wien gevonden wordt de grootste en
ALLERWENSCHELIJKSTE VOORRAAD VAN
MODEWAREN EN

NIEUWE GOEDEREN

—BIJ—

C. T. MOORE,

—IN—

MANUFACTUREN,

Die ooit het publiek is aangeboden. Bestaande uit

Kleederen belegsels, by	C. T. Moore.
Nieuw modische challies, by	C. T. Moore.
Nieuw modische mousselines, by	C. T. Moore.
Nieuw modische bareges, by	C. T. Moore.
Nieuwe Zwitsersche mousselines, by	C. T. Moore.
Nieuwe reiskleederen, by	C. T. Moore.
Nieuwe Fransche katoenen, by	C. T. Moore.
Nieuw modische Lustres, by	C. T. Moore.
Nieuwe effen zijde, by	C. T. Moore.
Nieuwe gewerkte zijde, by	C. T. Moore.
Nieuwe neteldoeksche japonnen, by	C. T. Moore.
Nieuwe barege, by	C. T. Moore.
Nieuwe gebrocheerde Shawls, by	C. T. Moore.
Nieuwe stella shawls, allerhande, by	C. T. Moore.
Nieuwe kaschmire shawls, by	C. T. Moore.
Nieuwe Parasols, by	C. T. Moore.
Nieuw borduurwerk, by	C. T. Moore.
Geborduurde kragen, by	C. T. Moore.
Geborduurde mouwen, by	C. T. Moore.
Geborduurde kanten, by	C. T. Moore.
Nieuw passement, by	C. T. Moore.
Nieuwe zakdoeken, by	C. T. Moore.
Fraaije Mantilles, by	C. T. Moore.
Fraaije hoeden, by	C. T. Moore.
Fraaije linten, by	C. T. Moore.
Fraaije neteldoeken, by	C. T. Moore.
Fraaije goederen, van allerlei soort, by	C. T. Moore.
Kousen voor dames, by	C. T. Moore.
Kousen voor jonge jufvrouwen, by	C. T. Moore.
Kousen voor heeren, by	C. T. Moore.
Kousen voor jongens, by	C. T. Moore.
Goedkoop bedkatoen, by	C. T. Moore.
Goedkoop laken, by	C. T. Moore.

Alles voor den LAAGSTEN PRIJS te koop bij

C. T. Moore. 26tf

Laarzen & Schoenen

Vrouwenschoenen, Laarsjes, overschoenen, enz. Mans laarzen, schoenen en overschoenen. Meisjes, jongens en kinder schoenen in allerlei soorten en stoffen, kunnen verkregen worden in

C. T. Moore's Goedkoopen Winkel,
IN OTTEN'S BLOCK.

TAPIJTEN! TAPIJTEN!

TAPIJTEN.—Van allerlei kleur en hoedanigheid, effen, gebloemd of geruit, geolied doek en dekens, bij C. T. MOORE.

BEHANGSEL PAPIER.—De grootste en goedkoopste voorraad behangsel papier in de stad, bij C. T. MOORE.

Aardewerk, glas en porcelein voor getrouwden en ongetrouwden, bij C. T. MOORE.

AZIJN, TERPENTIJN, LIJNOLIE, LOOD WIT en TABAK bij C. T. MOORE.

1858. Nieuwe voorraad van Goederen. 1858

De ondergeteekenden maken hiermede hunnen vrienden en het publiek in het algemeen achtingsvol bekend, dat zij

In hun nieuw Steenen Gebouw,

hunnen winkel op nieuw gevuld hebben en thans weder ruim gesorteerd zijn, in

GROCERIJEN & PROVISIEN,
Glas- en Aardewerk, Vensterglas, Verwstoffen, Houten waren en Sterke Dranken in soorten,

en welke goederen in den groot- en klein-handel tegen uiterst lage prijzen zullen verkoopen.
Daar wij onze waren regtstreeks uit het Oosten ontvangen, hopen wij onze begunstigers zoo prompt en civiel te kunnen bedienen, als eenige andere winkel in Sheboygan.

Voor allerlei producten betalen wij de hoogste prijzen.

Sheboygan, 2 Febr. 1858. JOSEPH SCHRAGE & Co.

GOEDKOOPJES
VOOR
CONTANT GELD.

De ondergeteekenden maken bij dezen het publiek bekend, dat zij voornemens zijn, hunnen ganschen voorraad manufacturen en kruideniers waren uit te verkoopen, tegen inkoopsprijs, voor contant geld.

Zij raden hunne medeburgers, en de nabuurschap, ernstig aan, hen te bezoeken en hunne goederen in oogenschouw te nemen, eer zij naar iemand anders gaan.

☞ Voorts worden alle personen, die van de ondergeteekenden iets te vorderen hebben of aan hen iets verschuldigd zijn dringend verzocht, zoo spoedig mogelijk te komen afrekenen.

ENGELKING & FISBECK.
Sheboygan, 20 April 1858. 11—15.

IJZERGIETERIJ
VAN
JOSEPH KELLER.

Bij dezen maakt de ondergeteekende bekend, dat in zijne ijzergieterij, in de center straat, Sheboygan, te bekomen zijn PLOEGEN, WAGENS, en allerlei LANDBOUW-GEREEDSCHAPPEN en GEGOTEN IJZERWAREN van de beste hoedanigheid en tegen eenen zeer civielen prijs.

JOSEPH KELLER.
Sheboygan, 22 Maart, 1858. n8 tf

GROOTE
TOELOOP.

"Vriend, waar gaat gij naar toe?"
"NAAR
A. P. LYMAN'S

Ik heb heden $10 geleend, tegen vijf percent in de maand, en die ga ik daar uitgeven voor eenigen zijner goedkoope goederen; hij verkoopt tegen INKOOPSPRIJS, VOOR CONTANT, EN NIET ANDERS DAN CONTANT GELD. Lyman borgde mij altijd als ik geen geld had, en nu wil ik bij hem tot de laatste cent uitgeven die ik heb.—Ik weet dat ik wel wat van mijne oude schuld behoorde af te doen, maar dat doe ik niet: hij zal alles hebben." SAM.

Sheboygan 12 April, 1858. 427 tf.

PLEISTER.

200 BARRELS,

TE KOOP.

OP TIJD!

427 tf. A. P. LYMAN.

COD-VISCH, Makreel en Wit Visch, opzettelijk voor huishoudelijk gebruik, bij
C. T. MOORE.

3000 Gallons AARDEWERK, EMMERS, TOBBEN en HOUTENWAREN, en vele andere benoodigdheden voor de boerderij bij
C. T. MOORE.

PERZIKEN.—Heel of in stukken. Gedroogde appels—voor welker zwelling wordt ingestaan. Pruimen, krenten, rozijnen en gember, om gember thee van te maken, bij C. T. MOORE.

Komt en rekent af!

Aldegenen, die mij iets verschuldigd zijn, worden hiermede vriendelijk en dringend uitgenoodigd, om hetzelve voor den 1 Maart e. k., op de eene of andere wijze te komen voldoen, of omosten voor te geven met interest—

waardoor onkosten vermeden zullen worden.

Ik wenschte eene verandering in mijne zaken te maken, die eene geheele opmaking mijner boeken vordert. Zij derhalve, tegen welke ik vervallen notas heb, zullen mij zeer verpligten, door betaling van slechts een gedeelte derzelven, daar ik benige noodzakelijke schulden heb te voldoen.

L. H. VAN SPANCKEREN.

LET WEL!!

Zij, die ik na den 1sten Maart e. k. genoodzaakt zal zijn op kosten te jagen, kunnen dit aan eigene schuld toeschrijven, daar ik genegen ben dengenen, van welke ik vertrouwen kan dat zij wel willen, doch niet kunnen, behoorlijk uitstel van betaling te geven. Ik neem in betaling voor verschuldigde gelden, alsmede voor winkelgoederen aan: goede tarwe, haver, *flour* en *corn*, waarvoor de hoogste marktprijs zal gerekend worden. L. H. VAN SPANCKEREN.

Pella, Iowa, 23 Jan. 1858. 3m.

ELLIS & JONES
ADVOCATEN EN PROCUREURS.
SHEBOYGAN.

Deze nemen alle regtszaken in de counties Sheboygan, Manitowoc, Calumet en Ozaukee op zich.

ZIJ STAAN IN BETREKKING MET

Hon. Wm. R. Gorsline, Sheboygan.
F. R. Townsend, Esq., Cash. of the Bank of Sheboygan, Sheboygan.
Warren Smith, Esq., Sheboygan.
Judge Miller, Milwaukee.
Messrs. Wm. Jones jr. & Co., Chicago, Ill.
Dr. T. F. Rochester, Buffalo, N. Y.
T. H. Rochester, Pres. City Bank, Rochester.
James Wilson, Esq., 109 Broadway, N. Y.
Messrs. John Olmstead & Co., N. Y.
Hon. John C. Knox, Philadelphia.
George Stewardson, Esq., do.
Josiah Dent, Esq., St. Louis.
Jeremiah Van Rensselaer, Detroit.
☞ Kantoor over de Bank of Sheboygan.
Sheboygan, 5 April, 1858.

THE FAMILY DOCTOR
is een boek, dat elk huisgezin noodig heeft.
THE FAMILY DOCTOR,
is in eene duidelijke taal geschreven.
THE FAMILY DOCTOR,
is vrij van geneeskundige uitdrukkingen.
THE FAMILY DOCTOR,
bevat de genezing van ziekten in allerlei vormen.
THE FAMILY DOCTOR,
is uit eene menschkundige opmerking geboren.
THE FAMILY DOCTOR,
is na eene veeljarige ondervinding geschreven.
THE FAMILY DOCTOR,
is door talrijke platen opgehelderd.
THE FAMILY DOCTOR,
toont aan hoe de gezondheid te bewaren.
THE FAMILY DOCTOR,
toont aan hoe de zieken te behandelen.
THE FAMILY DOCTOR,
toont aan hoe de vrouwen te behandelen.
THE FAMILY DOCTOR,
toont aan hoe kinderen te genezen.
THE FAMILY DOCTOR,
toont aan hoe mannen en vrouwen te behandelen.
THE FAMILY DOCTOR,
toont aan hoe [illegible]
THE FAMILY DOCTOR,
handelt over ziekten die [illegible]
THE FAMILY DOCTOR,
is bijna onmisbaar voor moeders.
THE FAMILY DOCTOR,
moet door elken jongeling gelezen worden.
THE FAMILY DOCTOR,
bevat vele aanbevelingen van geneesheeren.
THE FAMILY DOCTOR,
is het voor agenten [illegible]
uitgegeven [illegible]
THE FAMILY DOCTOR,
zal franco aan elk adres verzonden worden, bij meld den prijs $1,25 zendt aan JOHN E. POTTER, Uitgever, 617 Sansom street, Philadelphia.
☞ Agenten gevraagd [illegible]

naar u heen zoude loopen. Ik zou het ook wel voor niet gedaan hebben, zoo innig heeft hij mij gesmeekt, en hij is ziek, ik geloof zeer ziek."

"Ziek?" riep zij verschrikt — het was plotseling als of alles klaar en duidelijk voor hare blikken lag. "Kom, kom, ik ga met u mede."

En zij kleedde zich snel aan, terwijl zij als een popelblad beefde, en toen zij met den knaap het huis verliet en door de straten van New York ging, kon zij zich naauwelijks overeind houden.

Toen zij de poort uitkwamen en het weidepad volgden, huiverde zij van angst — daar, aan de inham der baai lag het oude, verlaten huis met den hoogen gevel. Welke herinneringen in de ziel van het jonge meisje waren aan dit huis verbonden! — en van het huis af slingerde het pad naar den heuvel — de stellaadje was wel weggeruimd, maar zij wist, dat dezelve daar gestaan had; hier was de vreesselijke dubbele moord geschied, vreesselijker dan die, welke door de hand des gewonen moordenaars of roovers is gepleegd, omdat hij met den schijn des regts, na koel beraad, na een goed overwogen vonnis, door de hand eens betaalden, in den naam der wet volbragt werd — een justitiemoord! Ginds onder dien heuvel, vergingen de gebeenten haars dierbaren vaders, eerst korteling door de hand des beuls en zijne helpers onder de aarde gestopt, zonder plegtigheid, zonder gebed, gelijk het aas eens geveld diers. Zulke gedachten moesten de ziel van het jonge meisje, dat in liefde en eerbied jegens haren vader, in het strenge, zedelijke geloof aan de vrome gebruiken harer kerk opgegroeid en opgevoed was, schokken en schokten die ook. Kan het ons dan wel verwonderen, dat zij wegglede, toen zij langs het pad, dat het huis dien heuvel nederliep, dat eens hoor[illegible]

haar hart dreigde in een te drukken; ook het duister voor hare oogen werd [illegible] toch trad zij voorwaarts; eene niet begrepen en toch onweerstaanbare magt dreef haar naar Smit's Vleijs, naar het oude, eenzaam en verlaten staande huis.

De deur stond open. — Zij trad binnen — met eene sidderende hand opende zij de deur, die naar de groote zaal voerde. Bijna was zij thans teruggebeefd; te levendig was de vreesselijke herinnering; alles was hier even zoo als toen op dien laten avond; de hooge kasten langs den muur met de geheimen bevattende glazen, hoe witte blinkende wolfsgeraamte — daar zat ook op de kast het leelijke dier en staarde haar met groengele fonkelende oogen aan — en daar — o wee! het zwarte gordijn met de witte figuren en geheimzinnige teekens, en op den grond verstrooid de scherven van den verbrijzelden spiegel [illegible] wat had zij toen in het beeld, dat door de tooverkunsten der oude Schottin was ontwekt, gezien! — Ha! was het vreeselijke, naauwelijks te onderscheiden beeld niet tot eene ijzingwekkende, levendige waarheid geworden!

Thans drong er gerucht tot haar oor [illegible] het was de met moeite bepaalde adem [illegible] van een mensch. Zij wendde den blik naar de plaats, van waar het geluid kwam; in eenen verren hoek der kamer zaat [illegible] op een rustbed een dicht [illegible] Zijn hoofd was hoog met kussens ondersteund, want slechts zoo kon hij niet meer te ademen; hij had zijne beide armen opgeheven en bragt thans zijne handen tot een smeekend gebaar bijeen. Hij beproefde de woorden uit te brengen, maar [illegible] slechts een moeijelijk steunen [illegible] het gebaar der handen [illegible] de plaats [illegible] van het geluid der stem, die hem ontzegd [illegible] was. [illegible]

Was dan [illegible]

beweging; de wagens volgden. Het andere gedeelte der troepen sloot zich dezelven aan — een kleine, maar sombere trein — en van den toren des forts klonk een klein klokje met langzame slagen, maar die ver door de dampige lucht weergalmden en verder door de windvlagen werden voortgedragen, die van de baai kwamen — het was het sterfklokje — en toen deszelfs klagende tonen door de straten van New York klonken, kwamen uit de huizen, welke de trein voorbij ging, mannen en vrouwen, burgers en handwerkslieden en menschen uit den lageren stand; zij beschouwden nieuwsgierig den trein, doch toen zij op den eersten wagen hunnen medeburger Jakob van Leisler, op den tweeden diens behuwdzoon Henry Milbourne en aan hunne zijde den hun welbekenden predikant der Hollandsche kerk en diens vicaris zagen zitten, sloten zich mannen en vrouwen en kinderen den zich langzaam door de straten van New York bewegenden trein aan. [illegible]

Dus liet werden de stad achter zich en volgde het weidepad, dat naar Smit's Vleijs voerde; hij ging voorbij het eenzaam en verlaten staande huis met het hooge geveldak en den witten schoorsteen. Daar klapperde en schuifelde het in den laatsten, en eene plompe gedaante verliet zich uit deszelfs en vloog met eenen langgerekten ongelukspellend [illegible] over den trein heen, naar het naaste bosch; hier, aan den zoom van hetzelve, was eene stellaadje opgeslagen, die ruw en in haast getimmerd was. Op deze stond een man, in eenen donkeren mantel gehuld, doch hij lange, breede zwaard, waarop hij leunde, [illegible] van ander deszelven uit.

De voorafgaande troep maakte front, de wagens hielden stil, de daarop zittenden stegen af. De volgende troep plaatste zich aan de andere zijde van de stellaadje

dreunend [illegible] grond, [illegible] ken in den loop [illegible] eer liet de lading onderzoeken [illegible] slechts om de opdringende [illegible] tomen, dat er honderd scherpe ladingen bij de hand waren.

Jakob van Leisler werd het eerst afgezonden, om de stellaadje te bestijgen; twee gewapenden gingen aan zijne zijde tot aan den voet der trap, die naar boven voerde; hier bleven zij staan. Hij, begeleid en ondersteund door den waardigen priester, steeg den trap op; zijn blik was boven merkbaar — vast en krachtig, — de overtuiging zijner onschuld, in het volle vertrouwen op een leven na dit leven, stond dan de oude man; hij had bovenmantel afgeworpen, droeg dezelfde eenvoudige kleeding, in welke het volk van New York hem door de straten had zien wandelen. De wind speelde met zijne witte lokken, de grauwe avondhemel liet zijn gezigt bleek voorkomen; maar er was geen vrees op hetzelve te lezen; de [illegible] den, regtschapen, man was in zijnen trekken uitgedrukt, en de [illegible] hartigheid, waarmede hij [illegible] sten zijner medeburgers steeds bejegend had, waarmede hij [illegible] voorzit, dringende [illegible] bewezen, [illegible] oogenblik zijne [illegible] voor het geloof, [illegible] — Een luid snikken [illegible] menigte, en het [illegible] die weenden, mannen, [illegible] gen de handen [illegible] hunne smart [illegible] bergen, [illegible]

[illegible] volk, [illegible]

Mengelwerk.

DE EBENEZERS.

DOOR MEVR. DE WED. W. STORM.

(Slot.)

De Ebenezers nemen den bijbel geheel, zoowel het oude als het nieuwe testament, aan, en dienen God [illegible] naar de uitspraak van hun geweten, met de kwakers of vrienden de meeste overeenkomst hebbende, die in sommige opzigten met de oude Mennonisten in Nederland overeenkomen, door nimmer goud of zilver te dragen en hunne eigen kleeding te hebben. De Ebenezers [illegible] onderscheiden zich niet als deze door eenen breedgeranden hoed enz. maar zijn, even als andere burgers, verschillend, hoewel altijd hoogst eenvoudig, met hunne eigen geweven kleedingstukken, getooid. Zij houden zich zelven niet voor uitverkorenen of heiligen, maar erkennen hunne zonden en behoefte aan de verlossing des Heilands. Zij erkennen noch geestelijken, noch kerkdwang, en zijn allen onderling door christelijke broederliefde vereenigd, met die voor hunne vijanden, welke alleen naar hunne leer geschikt is, om den mensch waarlijk te verbeteren. Zij zijn aan [illegible] menschelijken wil onderworpen, en willen slechts vrijwillig onderdanen der eh. gemeente zijn. Zij hebben noch profeten, noch zieners in hun midden, zoo als de Mormonen, en ook evenmin meer dan eene wettige vrouw. Zij houden de gelijkstelling met Christus van eenen, hij moge ook nog zoo begaafd zijn, sterfelijken mensch, voor eene verfoeijelijke godslastering. De geestelijke aangelegenheden worden aan een veertigtal daartoe verordende oudsten toevertrouwd, de tijdelijke aanbelangen aan eene commissie van 13 trustees of opzigters, door de stemgeregtigde gemeenteleden verkozen. Deze zijn verpligt om jaarlijks verantwoording te doen van de personele en grondeigendommen der gemeente. Geen oudste vermag iets uit zich zelven te verrigten, zonder toestemming van 2 of 3 anderen; belangrijke zaken voor de gemeente moeten door allen overwogen en beslist worden. In 1855 hadden zij bij Buffalo reeds een gemeentelijk fonds van $300,000 bijeengebragt, waarmede zij het land aldaar bebouwd en vele verbeteringen daargesteld hadden, behalve nog een afzonderlijk fonds van $30,000, voor het bouwen en onderhouden van scholen, kerken en andere maatschappelijke inrigtingen, eene daarbij behoorende drukkerij, een armen fonds enz., waarvoor de gelden in hypotheken geplaatst waren, welke zij overigens niet, dan alleen voor deze belegging, bezaten.

De socialistische gemeenschap hunner goederen rust op een christelijken grondslag, welke alle win- en zelfzucht uit hun midden verbandt. De rijke geeft zoowel zijn vermogen af en werkt ten dienste der vereeniging even eens als de minste met aardsche goederen bedeelde. Hoewel elk vrij is om bij eene scheiding zijn renteloos kapitaal terug te erlangen, zoo werd het gezelschap bepaald met het doel ingesteld om verbonden te blijven en ten einde toe in den zegen der roeping te volharden. De kinderen of andere betrekkingen worden even als eldeen erfgenamen van de [illegible] ouders of verwanten, welke op hunnen [illegible] werden overgeteekend, wanneer zij eene later verlangen mogten om het gezelschap te verlaten. Zij worden reeds van hunne vroege jeugd aan nuttige bezigheid gewend, in eene kolonie waar zoowel de opzigters, oudsten als overige leden, ter bevordering van wederzijdsch geluk en belang, onvermoeid te zamen werken, uit volkomen vrijen wil en zonder eenigen dwang.

Met eene groote uitgaaf voor het land, een veestapel, levensmiddelen, bouwmaterialen enz. begonnen, bragten deze ijverige ingetogene, eensgezinde menschen binnen het achtste gedeelte eener eeuw eene landbouw, nijverheid en handel kolonie, te midden der wildernissen tot stand, welke in hooge mate de bewondering van allen verdient, die het verschaffen van nuttige bezigheid als eene der grootste zegeningen beschouwen, welke men op aarde stichten kan. Door vereende krachten verwezenlijkten zij het motto: *Eendragt maakt magt*; door gemeenschappelijke onvermoeide werkzaamheid maakten zij zich zelven groot en gelukkig, en hunne edele pogingen werden door den onmiskenbaren zegen der Voorzienigheid ruim beloond.

[illegible] — Eenigen onzer oostelijke vrienden, of vrienden in Wisconsin van het oosten, hebben oom Chapman gekend, die op Mount Zoar, niet ver van Elmira, woonde. De oude heer was dikwijls verstrooid van gedachten, en menigvuldig waren de kluchtige voorvallen, waartoe hij aanleiding gaf. Op zekeren dag ging hij naar Lawrenceville, dat eene mijl of twintig ver lag. De menschen reden in die dagen zoo hard niet meer als tegenwoordig, en oom Chapman nam eenen zak haver mede, om zijn paard te voederen, als hij half weg was. Nadat hij ongeveer vier uren ver, berg op berg af, was gesukkeld, dacht het hem tijd om te voederen, en eenen voetreiziger ontmoetende, vraagde hij dezen of hij reeds half weg Lawrenceville was? "Hoe kan ik dat weten?" zeide de voetreiziger. "Vergeef mij," zeide oom Chapman, ik wist niet beter of gij woondet hier." "Dat doe ik ook," zeide de vreemdeling. "Dan moet gij gek zijn," zeide oom Chapman, die boos begon te worden, "en ik geloof dat gij mij voor den gek wilt houden." Het eene woord bragt het andere voort, tot eindelijk de oude man uitermate driftig werd, en den vreemdeling eenen slag met zijne zweep gaf. Hierop volgde eene worsteling, en de oude man kreeg den jongeren onder, en takelde hem leelijk toe, en liet hem eindelijk op. "Welnu, jong mensch," zeide hij, "als in het vervolg u iemand weder iets vraagt, antwoord hem dan zoo als het een fatsoenlijk man past. "Dat heb ik gedaan," zeide het slagtoffer. "Dat deedt gij niet," zeide oom Chapman; "ik vraagde u of ik halfweg Lawrenceville was, en gij wist het en wildet het mij niet zeggen." "Ik zou het u gezegd hebben als ik geweten had waar gij van daan kwaamt," zeide de jongere. "Heb ik u dan niet gezegd dat ik van Mount Zoar kwam?" "Neen, mijnheer. Als ik geweten had, dat gij op Mount Zoar woondet, zou ik het u in een oogenblik gezegd hebben." "Wel, ziedaar nu. Wat ben ik toch een oude suffer," en toen hij des vreemdelings vergiffenis gevraagd en verkregen had, zaten zij te zamen neder, en genoten eenen kouden maaltijd, terwijl het paard zijn voeder nuttigde, en scheidden eindelijk goed over elkander voldaan.—*Horicon Argus.*

Eene onderworpene en geduldige vrouw. — De heer Peabody kwam eens van eene wandeling te huis. Zijne vrouw zeide tot hem: "Ik heb daar zoo eens over onzen toestand zitten nadenken, en heb besloten onderworpen en geduldig te zijn." "Ach," zeide hij, "dat is een goed voornemen, laat ons zien wat wij hebben om ons aan te onderwerpen. Ik zal eene lijst van onze beproevingen maken. Voor eerst hebben wij een goed huis — wij zullen ons daaraan onderwerpen. Ten tweede hebben wij de gemakken des levens — wij zullen ons daaraan onderwerpen. Ten derde, hebben wij elkander. Ten vierde hebben wij eene menigte vrienden. Ten vijfde hebben wij God om ons te verzorgen en te behoeden." "Ach," zeide zij, "houd maar op — ik wil van geene onderwerping meer hooren."

Dat was ook onverklaarbaar. — Een pas gehuurde knecht bragt eens des morgens een paar laarzen bij zijnen meester, waarvan het eene been langer was dan het andere.

"Hoe komt het dat deze laarzen niet even lang zijn," vraagde de heer.

"Dat weet ik waarlijk niet, mijnheer — maar wat mij het meeste verwondert, het paar dat daar beneden is, verkeert in hetzelfde geval."

Beter dan schuld maken.—Een ijdele, luije jonge kerel kwam eens bij eenen ouden man, die bezems verkocht, en vraagde hem er een op crediet, waarop de oude man antwoordde, "Vriend, hebt gij geen geld?" "Neen," antwoordde de ander. "Borg dan liever van uwen rug, borg van uwen buik—die zullen het nooit terug vragen; maar ik maande u driemaal daags."

CALENDER VOOR JUNIJ 1858.

D. der maand.	Dagen der Week.	Zons- Opg. U. M.	Zons- Ond. U. M.	Maangestalten.
1	Dingsdag	4 26	7 30	
2	Woensdag	4 25	7 31	
3	Donderdag	4 25	7 32	
4	Vrijdag	4 25	7 32	
5	Zaturdag	4 24	7 33	Laatste kwart.,
6	Zondag	4 24	7 34	den 4, 's morg.
7	Maandag	4 23	7 35	3 ure, 13 min.
8	Dingsdag	4 23	7 35	
9	Woensdag	4 23	7 36	
10	Donderdag	4 22	7 36	
11	Vrijdag	4 22	7 37	
12	Zaturdag	4 22	7 37	Nieuwe Maan,
13	Zondag	4 22	7 38	den 10, 's avond.
14	Maandag	4 22	7 38	9 ure, 38 min.
15	Dingsdag	4 22	7 38	
16	Woensdag	4 22	7 39	
17	Donderdag	4 22	7 39	
18	Vrijdag	4 22	7 39	
19	Zaturdag	4 22	7 39	Eerste kwart.,
20	Zondag	4 22	7 39	den 17, 's avond.
21	Maandag	4 22	7 39	3 ure, 6 min.
22	Dingsdag	4 23	7 39	
23	Woensdag	4 23	7 40	
24	Donderdag	4 23	7 40	
25	Vrijdag	4 23	7 40	
26	Zaturdag	4 23	7 40	Volle Maan,
27	Zondag	4 24	7 40	den 25 's avond.
28	Maandag	4 24	7 40	4 ure, 5 min.
29	Dingsdag	4 24	7 40	
30	Woensdag	4 25	7 40	

Agenten voor den Nieuwsbode.

Amsterdam, Wis.—A. Stokdijk.
Oostburg, Wis.—A. van de Welle.
Sheboygan Falls.—J. Brugman.
Milwaukee.—D. J. Doornink.
Alto, Wis.—J. Landaal.
Chicago, Ills.—F. Paasseloup.
Hope, Ills.—G. van der Syde.
Thornton, Ills.—M. Jansen.
Keokuk, Iowa.—D. Gleijsteen.
Pella, Iowa.—
Cincinnati, Ohio.—C. H. Braam.
Cleveland, Ohio.—H. Ochsner.
Kalamazoo, Mich.—J. Hoedemaker.
Holland, Mich.—J. van de Luyster.
Zeeland, Mich.—
Grand Haven, Mich.—R. van Beekeve.
Grand Rapids, Mich.—
Buffalo, N. Y.—Mr. Smallenburg.
Rochester, N. Y.—A. de Vos.
Albany, N. Y.—
New York City.—
Paterson, New Jersey.—L. Kuyk.

Zij die menschen in te teekenen, hebben zich slechts bij bovengenoemde Agenten aan te melden, of het geld (in goede bankbiljetten) à TWEE DOLLARS per jaar, in eenen brief te sluiten, met duidelijke opgave van naam en adres, en denzelven toe te zenden aan
A. POTT,
Sheboygan, Wis.

Agenten worden gevraagd voor de nog openstaande plaatsen, waarvoor iedereen Agent een behoorlijk rabat toegestaan voor zijne moeite.

DE NIEUWSBODE KOST VOOR EEDERLAND $2,00 PER JAAR, $1,00 VOOR ZES MAANDEN; ENKELE NOMMERS 5 CENTS.

Kleine advertentien, [illegible] EEN DOLLAR, [illegible] EEN en DRIE cents, [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] tot, gij, die achterblijft in dit leven, waar gij aan de misdadige willekeur van boose menschen zijt prijs gegeven!"

Hij werd hier door eenen man, met diep in de oogen gedrukten hoed, in eenen wijden regenmantel gehuld, in zijne rede gestoord. Deze trad snel uit de gelederen der soldaten te voorschijn, deed een papier [illegible] in haast en met eene half luide stem het vonnis voor, krachtens hetwelk, volgens besluit van het hooge Geregtshof onder bekrachtiging van Zijne Genade den Stadhouder, Jakob van Leisler en Henry Milbourne schuldig aan hoog verraad bevonden en tot den dood door beulshanden veroordeeld waren.

[illegible] Henry Milbourne misdreven [illegible] Jakob van Leisler, "hij was [illegible] hij gehoorzaamde slechts [illegible] bevelen en verordeningen."

[illegible] ik ben de raadgever, ik was de [illegible] op mijne uitnoodiging om het [illegible] te nemen, handelde van [illegible] laat mij sterven, maar spaart den [illegible]!" riep Henry Milbourne, die [illegible] stond. Hij [illegible]; hij wilde den trap op [illegible]

[illegible]" zeide Leisler tot den in hoed en mantel gehulden man, "spaart [illegible] hij is jong en sterk; hij kan het [illegible] van dienst zijn, — neemt [illegible] in de weinige jaren [illegible] die ik nog te leven heb!"

[illegible] eene menigte van den toom des woudkreek [illegible] eene mans te voorschijn. [illegible] ver af, maar daar [illegible] nog helder licht, terwijl [illegible] in het dal reeds de duisternis van [illegible]. De blikken van [illegible] door de verschijning, die plotseling [illegible] woude te voorschijn [illegible]. De man bleef staan; hij zal wel verwonderd zijn geweest over de menigte menschen, die in dit gure weder en op zulk een laat uur, in Smit's Vleije vergaderd was; hij scheen in twijfel te staan, of hij door de weide afdalen, of eenen anderen weg kiezen zoude,—eindelijk besloot hij het eerste, en kwam met snelle schreden het weidepad af.

Den man, die in hoed en mantel was gehuld, scheen wel zeer veel aan de bespoediging der teregtstelling gelegen te zijn. Hij gaf den man met het zwaard onder zijnen mantel een teeken. De doek werd den ouden Leisler over voorhoofd en oogen gebonden.

"Ik hoop, dat deze oogen den Heer Jezus in den hemel zullen zien," zeide hij.

"Barmhartige God! mijn vader!" riep eene stem, en een jongeling, half als Indiaan gekleed, drong door het gedrang op het schavot aan—maar hier werd hij door de geweerkolven der soldaten tegengehouden. "Mijn vader!" knarsetandde hij in woeste vertwijfeling—het hoofd des vaders viel, en, zwaar door eene geweerkolf getroffen, zonk de jongeling in de armen van eenen goedhartigen New Yorkschen burger. "Winant, des ouden man Leisler's zoon!" liep het in een zacht gemompel door het volk.

"Ik sterf voor mijnen koning en de protestantsche godsdienst! Vader, in uwe handen beveel ik mijnen geest!" had Milbourne met eene krachtige stem geroepen —en zijne ziel was de ziel zijns braven schoonvaders gevolgd.

Als of alle sluizen des hemels zich geopend hadden, stortte de regen thans in stroomen neder; zonder langer te verwijlen nam de troep militairen den tegenmarsch aan. Vooruit snelde de in hoed en mantel gehulde man, en toen hij het binnenste der stad bereikt had, en over het Hanover plein stapte, wierp hij eenen dubbelschen blik op het groote hoekhuis— hij had zich gewroken.

Doch het volk was op de stellaadje gesneld, en een ieder trachtte een aandenken aan de beide brave mannen mede naar huis te nemen.

Winant was na eene lange en gevaarvolle reis, na een gedwongen oponthoud onder de vijandige Indianen stammen, die hem tot in het verre westen hadden medegesleept, na vele ontberingen en waagstukken, eindelijk teruggekeerd, om den vader en den echtgenoot zijner zuster den dood des misdadigers te zien sterven. Wij zullen niet trachten de gevoelens te schilderen, met welke hij op dien vreeselijken avond het vaderhuis betrad; wij zullen niet trachten het tooneel te schetsen, van het wederzien van broeder en zusters, en ook slechts kortelijk melden, dat de heerschende partij, aan welker spits wel is waar de onbekwame sir Sloughter stond, doch die in waarheid door den wraaksuchtigen Ingoldsby bestuurd werd, met den moord der twee mannen tevreden niet te vreden was, maar thans ook hare roofzuchtige hand naar de bezitting en het vermogen des vermoorden uitstrekte.

Eindelijk eenen kraan te storten verliet de [illegible] weduwe het huis, waarin zij geboren was en de zalige dagen der kindschheid doorgebragt, als jonkvrouw en als gelukkige gade gewoond had; — maar hare moedige ziel ontwierp een plan, aan welks uitvoering zij zonder aarzelen begon.

De ongelukkige achtergelatenen hadden opneming in het huis van den braven van Kortland gevonden — hier zou Laney blijven; doch Katharina reisde met haren broeder naar Engeland. Zij wilde voor den koning treden; zij had geenen woordvoerder noodig; zij zelve zoude hare zaak voor den troon brengen; op de namen van Leisler en Milbourne moest geene vlek kleven—dit door te zetten, was haar voornemen, en hoe zij haar doel bereikte, zullen wij weldra mede deelen. Voor het tegenwoordige moeten wij in den loop van ons verhaal bij Laney te New York blijven.

Dat de ijsingwekkende rampen, die hare familie getroffen hadden, des te meer op het buitendien ondermijnde gestel van het jonge meisje gewerkt hadden, is te begrijpen. Het afscheid van broeder en zuster voor eenen langen tijd droeg het zijne er toe bij, en ofschoon zij in het huis harer bloedverwanten slechts oplettendheid en liefde ondervond, geleek zij eene verwelkende bloem, die wel uitwendig nog in schoonheid bloeit, maar in het binnenste merg den knagenden worm verholen heeft. Doch hare lijdensgeschiedenis was nog niet geeindigd.

Op zekeren namiddag kwam er een kleine jongen, die buiten de stad woonde, en in het huis van Kortland zeer goed bekend was, en vraagde naar Miss Laney.

"Gij moet met mij buiten in Smit's Vleije komen," fluisterde hij haar geheimzinnig toe.

"Ik, in Smit's Vleije!" vraagde zij huiverend, en het is te begrijpen, dat dit oord voor haar vreeselijk was.

"Ja, gij moet medegaan," zeide de jongen, "hij laat u bij alles wat heilig is daarom verzoeken—en als gij gezien hadt, hoe smeekend hij het mij vraagde — zeker dan zoudt gij het hem niet kunnen weigeren."

"Het ging haar als een dolksteek door het hart. "Wie? Van wien spreekt gij?" bragt zij met moeite voort.

"Ja — wie — dat weet ik niet te zeggen," antwoordde de knaap; "doch kom slechts, gij hebt niets te vreezen; hij is een lieve, goede man, en heeft mij pas nog dit schoone zilverstuk gegeven, op dat ik